

Cel ce este în voi
(*He that is in you*)

Jeffersonville
10 noiembrie 1963

Mulțumesc. Domnul să vă binecuvânteze. Să mai rămânem un moment în picioare pentru rugăciune. Să ne aplecăm capetele acum și toți care doresc să fie amintiți în această rugăciune ridicați mâinile voastre și spuneți: „O, Dumnezeule, este vorba despre mine.”

Dumnezeule sfânt și îndurător, noi aducem acești oameni cu cererile pe care le au înaintea Ta. Ei au cerut să fie amintiți. Doamne, și mâinile mele sunt ridicate. Eu Te rog, îndură-te de noi. Tu cunoști necazurile noastre. Noi dorim să ne rugăm așa cum ne-ai învățat Tu: „*vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.*”

Tată, noi ne rugăm în această seară pentru har și pentru libertatea duhului, pentru ca noi să fim în stare să aducem oamenilor adevărul Evangheliei. Noi credem că acesta este mesajul ceasului pentru biserica Ta. Doamne, noi ne rugăm ca și noi să fim o parte a bisericii care trebuie chemată afară în ziua de pe urmă. Tată, dacă noi nu avem încă parte de aceasta, atunci descoperă-ne ce trebuie să facem pentru ca să devenim o parte din aceasta, și dă-ne har și putere în ceasul încercării care vine peste toți locuitorii pământului. Dă-ne Duhul Tău cel Sfânt, ca El să ne conducă și să ne călăuzească, astfel ca la sfârșit noi să putem veni în pace la Tine, în viața veșnică, pe care au așteptat-o credincioșii încă de la începutul timpului. Ajută-ne, Doamne. Noi ne rugăm în Numele lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Eu sunt cu adevărat mulțumitor pentru prioritatea de a fi în această seară aici și pentru harul lui Dumnezeu care ne-a fost dăruit prin Isus.

În ceea ce privește mesajul din această dimineață, doresc ca fiecare să-l înțeleagă exact. Eu nădăjduiesc înaintea lui Dumnezeu că încă nu este timpul acela. Dar mesajul este adevărat. Mesajul este adevărat. Cândva va fi așa, dacă acum nu este acel timp. Așa arată, ca și cum ar fi venit timpul, de aceea am simțit ca și Pavel atunci, care zicea: „*Nu m-*

am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu”, tot ce trebuia să se împlinească.

Îmi pare rău de un lucru pe care l-am spus azi dimineață. Eu am amintit numele unui frate, despre care eu cred că este în confuzie. Nu trebuia să fac acest lucru. Eu nu pomenesc niciodată numele cuiva. Dacă această înregistrare ajunge în mâinile lui, doresc să-l caut și să vorbesc cu el, căci eu cred că fratele este un bărbat mare și bun, care a predicat chiar aici la amvon; este fratele Du Plessis. Eu nu am avut de gând să pomenesc numele lui. Am fost așa de îngrijorat de mesaj, îndeosebi de faptul că dacă „acum ar fi deja timpul?”; atunci eu am numit numele fratelui. Aceasta, de fapt, nu o fac niciodată. Îmi pare rău că am făcut-o. Eu îl iubesc pe fratele David Du Plessis. El este fratele nostru și cred că un astfel de bărbat înțelept ca el ar trebui să fie mai învățat în Scriptură.

Eu vă spun despre ce este vorba. El a vorbit odată pentru mine în adunări. El a predicat chiar de la acest amvon sau în capela veche. Fratele lui, Justus, a fost traducătorul meu în Africa de Sud, unde eu mă întorc. Ei provin dintr-o familie bună - o familie de penticostali. El este o persoană bună. Eu cred că David a fost odată președintele Adunărilor Penticostale Mondiale, la Conferința Penticostală Mondială. El a fost unul dintre președinți. Mai târziu a venit în SUA, și s-a mutat în Texas la fratele Gordon Lindsay. Atunci el a început să predice în diferite orașe.

Dar eu m-am referit la faptul că fratele nostru scump a făcut greșeala, așa cum mi se putea întâmpla mie și oricui altcuiva, că el a început să se ocupe cu lucruri mari și oameni mari. El a vorbit de Universitatea Princeton și acele locuri, unde a fost invitat. El s-a gândit că face bine. O astfel de bucurie! Dar nu numai el, ci și oamenii de afaceri ai Evangheliei depline, care susțin adunările mele pe plan mondial. Eu îi iubesc pe acești oameni, dar cu siguranță eu nu sunt de acord cu ei în aceste principii. Ei au părăsit principiile cu care au început, și acum ajung la fel ca și oricare altă organizație. Motivul este că ei nu încearcă să rămână penticostali, ci sunt ocupați să-i amestece pe penticostali cu toți ceilalți.

Fratele Du Plessis, un astfel de bărbat bun, ar trebui să cunoască destul Scriptura încât să știe că atunci când vede fecioarele neînțelepte

încercând să cumpere ulei, timpul a trecut. Înțelegeți? Când a venit ea să cumpere untdelemn, nu mai era. Ea a spus: „*Dați-ne și nouă din untdelemnul vostru*”, bisericii, dar ea nu L-a primit. Ea poate să sară în sus și-n jos, să vorbească în limbi și orice altceva, dar conform Cuvântului lui Dumnezeu ea nu L-a primit. Ele erau afară în întuneric, unde a fost plânsul și scrâșnirea dinților, după ce mireasa aleasă a intrat înăuntru. Fecioarele înțelepte au avut ulei în lămpile lor.

Eu cunosc un alt bărbat... și știu ce s-a întâmplat de curând. **Se întâmplă ca acești oameni buni să capteze atenția oamenilor** – voi știți la ce mă refer. Atunci ei se gândesc imediat că Dumnezeu este cel care călăuzește astfel. **Dar deseori Satana face aceasta.**

Isus a avut posibilitatea să vină înaintea lui Irod; El a avut posibilitatea să vină înaintea multora și s-a dorit ca El să fie ca o atracție. Aceasta încearcă ei să facă cu Rusaliile. Penticostalii au ieșit din aceste lucruri, pentru a fi diferiți. Dar așa cum un câine se întoarce la vărsatul lui și un porc în mocirlă, așa se întorc ei iarăși și merg acum în Consiliul Ecumenic. Este îngrozitor. Este o rușine.

Dumnezeu să mă țină mic și smerit, pentru ca El să-și poată descoperi adevărul Său. Vedeți, eu nu vreau să fac niciodată acest lucru. Nu-mi trebuie strălucirea acestei lumi. Lăsați-mă să merg pe calea pe care merg cei puțini și neînsemnați ai Domnului. Lăsați-mă să rămân cu Cuvântul.

Pentru că vorbim despre Consiliul Ecumenic și unirea cu Vaticanul: credeți voi că se vor uni pe baza Cuvântului? Ei ar putea s-o facă în organizație, dar nu pe baza Cuvântului. Astfel nu există nimic cu care s-ar putea face compromis. O organizație – ele sunt toate la fel. Toate sunt la fel. Ele corespund într-un tot: mama și fiica. Dar dacă este vorba de acest Cuvânt, atunci trebuie să mă ridic împotriva metodiștilor, baptiștilor, prezbiterienilor, tot așa cum o fac împotriva catolicismului, căci conform acestui Cuvânt ele sunt mamă și fiică. Eu sunt credincios Cuvântului, și anume fiecărui Cuvânt.

Acest frate iubit – el și soția lui îmi sunt prieteni foarte apropiați. Mulți dintre voi au văzut ziarul în care... Cum de acest bărbat iubit și trimis de Dumnezeu i-a permis soției lui să-și tundă părul așa încât cineva să-i spună că arată ca Jacqueline Kennedy. Ce este? Ea este tot timpul în legătură cu acest soi de oameni, iar în cele din urmă... Dacă

un bărbat bun își ia o soție rea, ori ea devine o soție bună, ori el un bărbat rău. Arată-mi cu cine ai legătură, și îți voi zice cine ești. Cine se aseamănă se aduna. **Țineți-vă departe de toate aceste lucruri strălucitoare.**

Acum câteva zile ne-am coborât într-o mină în munții din Arizona cu fratele Sothmann care șede aici, în apropiere de granița cu Mexicul. Acolo am dezgropat o piatră care arăta ca aurul. Dar o poți deosebi de aur numai prin faptul că strălucește mai tare ca aurul. Sclipea, însă aurul nu sclipește, ci are o reflectare caldă. Piatra aceasta se numește „aurul prostului.” Nu valorează nici măcar cât stânca în care se găsește. Se numește „pirită de fier”. Eu cred că oamenii de știință presupun că apa și acizii n-au intrat destul de adânc, încât s-o întărească și s-o facă aur. Aceasta strălucește mai tare, dar nu conține materialele chimice. Tot așa este și cu o mare parte din pretinsa creștinătate: Strălucește ca Hollywood-ul. Dar biserica este înflăcărată cu Evanghelia.

Acum, Billy tocmai mi-a arătat... O soră de aici a fost așa de cumsecade și a cumpărat ziarul Life cu poza celor șapte îngeri și mi l-a trimis. Aceasta este fotografia. Dacă observați, când norul a început să se ridice, după ce cei șapte îngeri și-au adus mesajul, s-au format într-o piramidă, exact așa cum v-am zis cu trei luni înainte, înainte ca să se întâmple. Este așa? Voi vă amintiți de aceasta, că un înger m-a impresionat, el a avut aripile întinse lateral înapoi. Eu am zis: „El și-a avut capul ridicat, de parcă ar fi vrut să vorbească.” Ați văzut voi aici aripile? Acolo este îngerul, exact așa cum a fost spus.

Numai Dumnezeu poate să facă aceasta. Mai este aici o fotografie de la o femeie. Prin darul deosebirii s-a zis: „Această persoană este umbră de moarte. Este o umbră neagră.” Câteodată se spune: „Acesta el a spus-o doar așa.” Vedeți, aceștia sunt oamenii care nu pot să meargă tot drumul; ei nu pot să vadă aceasta. Ei pot să se bucure cu voi, ei pot să vorbească cu voi, dar când este vorba să se creadă totul cu tot sufletul, atunci ei nu pot s-o facă. Dar vedeți, dacă Dumnezeu este acolo și spune adevărul, atunci se întâmplă acum pentru ultima dată în istorie. Acesta este sfârșitul istoriei omenirii. Istoria se încheie. Într-o zi, timpul nu va mai fi. Dumnezeu o confirmă duhovnicește și prin știință. Când eram copil am spus deja: „Este un Stâlp de lumină care arată ca o stea.”

Câți își amintesc de timpurile trecute în care se numea „stea.” Când s-a arătat acolo la râu și El a zis: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis...” În cele din urmă a venit jos și a fost făcută fotografia. Noi aveam una pe aici pe undeva. Da, ei spun că este acolo în colț - eu nu pot s-o văd de aici. S-a dovedit științific că este Adevărul.

Dacă eu spun că o umbră a fost peste o anumită persoană – aici este o fotografie de la o femeie; arată ca toate celelalte fotografii făcute cu un aparat foto. Eu am zis femeii: „O umbră a morții este peste tine, tu ai cancer. Acolo este o umbră neagră.” Cineva, o femeie, nu a înțeles întru-totul aceasta, s-a întors și a fotografiat. Ea a fost aici, a dat o mărturie și din câte știu mai este în această seară aici. În fotografie este femeia cu masca neagră peste ea. Aceasta este dovada științifică că este adevărat. Imediat după ce i s-a spus femeii că este sănătoasă, s-a mai făcut o fotografie unde nu mai era nimic de văzut. Atunci ce a fost ceea ce a atins lentilele și după ce a fost exprimată vindecarea a dispărut de acolo? Vedeți?

Eu am stat aici și v-am spus că îngerii vor veni jos. Fratele Fred, pe care l-am văzut înainte, a fost unul dintre frați. (Eu m-am gândit că el stă dincolo, dar nu-l mai văd. O, el este acolo în spate.) El stătea la vreo milă jumate sau două depărtare de locul unde mă aflam, și a auzit explozia, a simțit cutremurul și toate celelalte lucruri care s-au întâmplat. Este așa, frate Fred? Acolo a fost îngerul, care m-a trimis înapoi cu mesajul. Era în forma unei piramide, așa cum v-am explicat-o înainte. Înainte ca eu să merg de aici, v-am zis deja, cum vor fi așezați. În toată împrejurimea până în Mexic s-au făcut fotografii. Norul a fost la o înălțime de 48 de kilometri și avea 43 de kilometri lățime. Era așa de sus, acolo unde nu mai există umiditate, căci umiditatea nu se ridică mai mult de 13, 14 kilometri altitudine. Mai sus nu se poate produce umiditate. Revista „Life” a publicat aceasta, cred că în ediția din 17 mai. A fost revista „Look” sau „Life”? „Life”. Aceasta este. Acolo se dovedește științific că este adevărul. De aceea noi nu ne întrebăm dacă este adevărul. A fost dovedit și științific și duhovnicește. Ce s-a spus dinainte, aceea s-a întâmplat.

Deci, mesajul celor 7 peceți, prin deschiderea lor, este mesajul întregii Biblii. Cele 7 peceți au încheiat Noul Testament și l-au

pecetluit. Acesta este adevărul. Noi știm aceasta prin **vorbirea profetică, prin știință și prin Cuvânt.** Trei au depus mărturie că este adevărul. De aceea noi știm că suntem în timpul sfârșitului. Noi am ajuns aici. Eu nu știu cât de departe este revenirea Lui; El nu ne va permite s-o știm niciodată, căci El va veni ca un „hoț noaptea”. Dar prieteni, frații și surorile mele, haideți să fim pregătiți, indiferent când va veni El. Noi dorim să ne curățăm, căci lumea continua ca și până acum. Ei nici nu vor ști că s-a întâmplat. După ce ușa harului se va închide, predicatorii vor vesti mai departe mântuirea și vor chema oamenii la pocăință. Se va face mai departe cum s-a făcut întotdeauna. Așa a fost în alte epoci, așa va fi și în această epocă. **Răpirea va fi așa de repede și dintr-o dată, încât lumea nici nu va observa că ei au fost luați.** Așa este. Ei nu vor ști nimic. El vine și o va lua pe furiș. Evenimentul va fi deja întâmplat, fără ca ei să știe ceva despre aceasta. De aceea fiți în rugăciune. Rugați-vă pentru mine; eu mă rog pentru voi. Noi nu știm când va fi acest ceas, dar noi credem, că se va întâmpla în curând. **Stați departe de lucrurile strălucitoare. Rămâneți cu Evanghelia. Rămâneți unde sunteți și rugați-vă.**

Billy mi-a dat un bilet pe care scrie că cineva dorește să-i fie binecuvântat copilul. Este așa? Ridicați vă rog mâna dacă este așa. Da, sunt doi bebeluși. Aduceți-i vă rog aici. Frate Neville, vino și tu. Poate veni sora noastră pentru un moment la pian și să cânte în timpul binecuvântării.

Dacă dorește Domnul, mâine seară la ora aceasta voi fi în New York. Noi mergem acolo pe câmpul de luptă, ca să luptăm lupta cea bună a credinței.

Soră, vino te rog chiar aici, în față. Eu îi voi ridica. Mulțumesc.

Câți se vor ruga pentru mine? Dacă Dumnezeu îngăduie și eu sper aceasta, dacă-i convine și fratelui Neville, duminică peste o săptămână voi fi iarăși aici. Mă voi întoarce din nou în Louisiana și voi întrerupe călătoria, pentru a avea o adunare aici în biserică.

Vreau să vă mulțumesc tuturor pentru amabilitatea voastră. Doamna care mi-a trimis dulciurile, doresc ca ea să știe că eu prețuiesc acest lucru. Eu nu știu cine este doamna, cineva mi-a trimis un pachet de dulciuri. Au fost foarte, foarte bune. Mulțumesc mult. Probabil vă gândiți că aceste lucruri mici nu înseamnă mult. Cu siguranță ele

înseamnă ceva, ele sunt semne de dragoste. Și alții au făcut mici daruri de dragoste, s-au arătat recunoscători și lui Billy Paul și i-au dăruit câte ceva. Nu știți cât de mult apreciez eu aceasta. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Eu nu o voi uita. Cu atât mai puțin o va uita El. „*ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut*. Mila o va dovedi aceluia, care sunt miloși. Cei miloși vor avea parte de milă.

Acum îi avem pe cei mici aici. Doresc să vă ridicăți și să cântați: „Aduceți-i înăuntru.” Fraților, veniți acum aici. (Are loc binecuvântarea copiilor).

Eu Îl iubesc. Nu-L iubiți și voi? El este minunat. Eu v-am promis să închei în seara aceasta la 20:30, așa că îmi mai rămâne o jumătate de oră. Eu nu știu, dar probabil se va face mai târziu.

Eu sunt bucuros că l-am văzut pe fratele Dauch azi dimineață aici. Nu știu unde s-a dus celălalt bărbat; dar dacă cineva îi este asemănător, atunci a fost bărbatul de azi dimineață care ședea acolo în spate. El avea un chip foarte asemănător cu al fratelui Dauch. Eu am întrebat: „Care din cei doi este fratele Dauch?” Eu am privit înapoi și încolo și eram gata să-i spun pe nume, dar am fost ocupat cu mesajul. Frate Dauch, știi, tu arăți așa ca și întotdeauna. Eu sunt așa de bucuros, să-l văd în această dispoziție.

Nu demult am fost sunat din Tucson ca să mă rog din nou pentru el, căci i s-a întâmplat altceva. Cred că fratele Dauch are 90 sau 91 de ani. Trupul vostru cedează. „*Multe sunt suferințele celui neprihănit, dar Dumnezeu îl scapă din toate*.” Dar când vine timpul, în care trupul trebuie să cedeze, eu știu că El ține mâna mea. Și dacă mai rămâne doar o mână de pământ – Dumnezeu a făgăduit că-l va învia în ziua de apoi. Sunt așa de recunoscător pentru aceasta.

Îmi amintesc când fratele Dauch a intrat în bazin pentru a fi botezat în Numele Domnului Isus Hristos - și el nici măcar nu a avut haine de botez cu el, dar a vrut totuși să fie botezat. Dumnezeu s-a îndurat de acest bărbat. Gândiți-vă doar, el a trecut cu 20 de ani peste timpul făgăduit de Dumnezeu. Dacă acesta nu este har! Cu câteva zile în urmă era la pat din cauza inimii și pe deasupra a mai făcut și un infarct. O, dacă Dumnezeu nu l-ar fi vindecat și nu l-ar fi ridicat iarăși pe acest bărbat! Eu cred că între timp doctorul lui a murit. Este așa? El a fost un

doctor evreu, care l-a tratat și cu care am avut o convorbire pe coridor despre el. El a murit deja. O, ce adâncă este dragostea Ta, Doamne! Ce mare este dragostea Ta!

Aici sunt niște batiste, peste care mă voi ruga în curând. Dar înainte vă voi vorbi puțin despre **credință**. Apoi vom vedea cum călăuzește Domnul și ce vom face în continuare. Noi dorim să-I încredințăm Lui aceasta, așa este cel mai bine.

O, noi suntem adunați în locuri cerești! Astăzi eu am vorbit cu unii dintre prieteni, după ce am venit de la restaurantul „Mistrețul albastru”. Am zis: „Voi veți rămâne aici la serviciu divin?” „Da.”

Am zis: „Probabil veți conduce până la ora 24 sau 1 dimineața.” Ei vor să ajungă acasă în jurul orei 6 dimineața, dar este un drum lung. Gândiți-vă, ei sunt oameni care obolesc ca și voi. Ei se duc spre Tennessee și alte direcții. Domnul să-i binecuvânteze.

Sunt atâtea lucruri care le-aș putea spune și cu care aș putea să umplu tot timpul. Eu nu vă văd prea des și îmi face plăcere să vorbesc cu voi. Și dacă nu apuc să vă spun totul, eu mă gândesc la voi toți de aici. Aici sunt și frați care au renunțat să-și mai țină adunările lor, ca să fie împreună cu noi.

Fratele Jackson a dat azi dimineață aici o tălmăcire minunată a unei vorbiri în limbi, pe care a adus-o un alt frate. Prin aceasta a fost confirmat că mesajul a fost de la Dumnezeu. Ați observat, El nu a zis că este pe dos și nici contrariul, El a dat doar avertizarea de a asculta. Fratele Junior a fost aici de dimineață și a renunțat să mai țină adunarea din biserica lui; și înțeleg că au făcut-o și alți frați din apropiere de Sellersburg.

Fratele Ruddell a fost de asemenea azi dimineață aici. Eu nu știu dacă ei sunt acum prezenți. Ei sunt aici! Domnul să te binecuvânteze, frate Ruddell! Eu nu pot să exprim ce simt. Când vom ajunge dincolo, eu doresc să șed împreună cu voi zeci de mii de ani, ca să vorbim despre toate lucrurile.

Dar acum, când recolta este coaptă și lucrătorii sunt puțini, haideti să lucrăm, căci poate mai este undeva un păcătos. Ar putea să fie cineva aici, a cărui viață va fi complet schimbată în această seară. Și dacă azi dimineață cărțile nu s-au închis, atunci poate că se vor închide în această

seară. Gândiți-vă, după ce toate numele celor răscumpărați au fost chemate, nu va mai intra nici unul.

Ascultați acum toți cu atenție, înainte să citesc din Scriptură. Înaintea întemeierii lumii, Dumnezeu a scris în cartea Mielului numele tuturor celor ce vor fi răscumpărați vreodată. Câți știu aceasta? Așa este scris în Scriptură. Și în zilele de pe urmă Antihristul va fi așa de asemănător bisericii adevărate, așa cum a fost și Iuda, încât dacă ar fi posibil chiar și cei aleși să fie înșelați. Este corect? Dar nimeni nu poate veni la Isus, decât dacă îl atrage Dumnezeu. Și toți aceia pe care I i-a dat Dumnezeu, vor veni la El. Iar când El ia cartea, ultimul nume a intrat înăuntru.

Vedeți, în timpul lui Luther, El i-a scos pe toți afară; în timpul lui Wesley, El i-a scos pe toți afară; în timpul pentecostalilor, în diferite epoci, El i-a scos afară. Ei sunt deja dincolo și nu vor fi judecați împreună cu ceilalți, pentru că au parte de răpire. **Și când iese afară ultimul al cărui nume a fost scris în cartea vieții Mielului care a fost înjunghiat înaintea întemeierii lumii, când ultimul nume este răscumpărat, lucrarea Lui este încheiată.**

El vine atunci ca să-i revendice pe toți aceia pe care i-a mântuit. Lucrul acesta face ca inima noastră să sângereze, căci chiar dacă după aceea ar mai trece 1000 de ani, nimeni nu ar mai putea fi răscumpărat. Și nimeni nu poate să fie răscumpărat decât dacă el a fost scris în cartea vieții Mielului înaintea întemeierii lumii. **Cine sunt aceștia? Eu nu știu. Nimeni nu știe, numai Dumnezeu singur.** Eu nădăjduiesc că numele fiecăruia dintre noi este scris în cartea aceea. Dacă numele meu este scris în carte, sunt sigur că eu voi fi acolo. Dacă nu este așa, atunci nu voi fi acolo. Vedeți, totul depinde de Dumnezeu. „*Așadar, nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.*”

Acum dorim să ne apropiem cu toată smerenia și sinceritatea de Cuvânt. Și eu cred că acesta este un lucru pe care trebuie să-l facem. Să punem capăt acestor prostii. Fiți respectuoși și sinceri. Eu am văzut uneori acele mărturii la televizor, din adunările pe care le-a avut Billy Graham. Eu nu am nimic împotriva lui. Dar El a predicat acolo în California, în ultima seară un mesaj minunat și anume despre același lucru despre care am predicat și eu aici, nu de mult, din Daniel:

„Cântărit, cântărit și găsit ușor.” Câți au văzut aceasta? Mă gândesc că mulți dintre voi.

I-ați văzut pe acei oameni, care veneau în față de pe intervale, cum mestecau gumă, râdeau și se împingeau unul pe altul? Comportamentul acesta nu este un pas serios, pe viață și pe moarte. Asta nu este părere de rău din pricina păcatului și nici pocăință. Este exact ceea ce a spus Billy: „A lua o hotărâre.” O decizie formală, cu ochii uscați, nu este nimic. Trebuie să vă pară rău de păcat și să vă depărtați de acesta. Și Billy însuși a zis: „Din 30 de mii, într-un an nu mai găsești 30.” Iar altădată a spus: „Ce se întâmplă cu New York-ul? Eu am avut acolo o adunare mare și ce s-a întâmplat? Păcatul este mai rău ca oricând înainte.” Și va deveni și mai rău.

Nu va avea loc o pocăință la nivel național, pentru că națiunea este pierdută. Este vorba despre voi – fiecare personal. Și în curând aceasta se va încheia, dacă nu s-a încheiat deja. Notați aceasta, voi copiii tineri. Vedeți, dacă ceea ce a zis fratele Branham, este corect sau fals – (și nu fratele Branham a spus-o.) Păcatul va deveni tot mai rău, **până într-o zi când cerul va arde; va cădea pe pământ și acesta va arde cu mare căldură. Dar atunci cei răscumpărați nu vor mai fi aici; ei vor fi luați sus.**

Acum doresc să citesc din *Marcu 11; 1 Ioan 4:4 și Mat. 28:20*. Mai întâi din *Marc. 11:12-26*. Ascultați cu atenție când citim. Aceasta va fi baza pentru o mărturie scurtă și unele cuvinte de îndemnare. Apoi vom vedea ce dorește Domnul să facem. Rămâneți cu toții așezați și fiți în rugăciune în timp ce citim: *Marcu 11 de la vers. 12 „A doua zi, după ce au ieșit din Betania, Isus a flămânzit. A zărit de departe un smochin, care avea frunze, și a venit să vadă poate va găsi ceva în el. S-a apropiat de smochin, dar n-a găsit decât frunze, căci nu era încă vremea smochinelor. Atunci a luat cuvântul, și a zis smochinului: „În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!” Și ucenicii au auzit aceste vorbe. Au ajuns în Ierusalim; și Isus a intrat în Templu. A început să scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în Templu; a răsturnat mesele schimbătorilor de bani, și scaunele celor ce vindeau porumbei. Și nu lăsa pe nimeni să poarte vreun vas prin Templu. Și-i învăța și zicea: „Oare nu este scris: „Casa Mea se va chema o casă de rugăciune pentru toate neamurile?” Dar voi ați făcut*

din ea o peșteră de tâlhari. Preoții cei mai de seamă și cărturarii, când au auzit cuvintele acestea, căutau cum să-L omoare; căci se temeau de El, pentru că tot norodul era uimit de învățătura Lui. Ori de câte ori se însera, Isus ieșea afară din cetate. Dimineața, - acum aceasta era o altă zi - când treceau pe lângă smochin, ucenicii l-au văzut uscat din rădăcini. - (În 24 de ore a avut loc minunea, după ce El a zis: „În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!” Dar inițial se părea că nu s-a întâmplat nimic; însă până în ziua următoare, pomul a fost uscat.) Petru și-a adus aminte de cele petrecute, și a zis lui Isus: „Învățătorule, uite că smochinul, pe care l-ai blestemat, s-a uscat.” Isus a luat cuvântul, și le-a zis: „Aveți credință în Dumnezeu! Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul

cerut.

De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea. Și, când stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri, să vă ierte greșelile voastre. Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre.” (Aceasta este o condiție.)

Acum doresc să citesc din 1 Ioan 4:4: „*Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu; și i-ați biruit, pentru că - (ascultați cu atenție:) - Cel ce este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume.*” Lăsați-mă să mai citesc odată: „*Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu; și i-ați biruit, - (se vorbește despre Antihrist) - pentru că Cel ce este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume.*” (Două pronume: *cel* - pronume personal - care este în lume, și *Cel* care este în voi; „*Cel ce este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume.*”)

Acum din Mat. 28:20: „*Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.*” Din acest text doresc să aleg în seara aceasta tema „***Cel ce este în voi.***” Și desigur că prin aceasta doresc să zidesc credința pentru serviciul de rugăciune.

Este așa cum v-am zis: eu doresc să vă țin la curent cu evenimentele care s-au întâmplat și de obicei aștept până ce vin aici la adunare pentru

a spune cele întâmplate; iar dacă alții doresc să le asculte, ei pot să le afle de pe benzile audio, dar eu aștept până vin aici.

Referitor la acest eveniment, despre care vă voi relata acum, sunt aici mai mulți bărbați care au fost martori, frați creștini. Unul dintre ei, care a fost de față, este fratele Banks Wood. Altul care a fost prezent este fratele David Wood. Și fratele Evans, care este aici, a fost prezent cu fiul lui Ronald. Un altul care a fost de față este diaconul nostru, fratele Wheeler. Și Fratele Mann, un predicator metodist din New Albany, pe care l-am botezat de curând în Numele lui Isus Hristos a fost acolo când s-a întâmplat.

Deja de un timp, de câțiva ani am simțit o mare povară pe inima mea. Eu m-am simțit de parcă aș fi făcut ceva greșit. Și mi-am cercetat viața încă odată și încă odată, pentru a constata ce este greșit. „Doamne, dacă am făcut ceva greșit, atunci descoperă-mi și eu voi corecta lucrul respectiv.” Dar nimic nu mi-a fost descoperit. Eu am zis: „Am rănit pe cineva? Am lăsat ceva nefăcut? Nu am citit destul, nu m-am rugat destul?” Am citit, m-am rugat iar după aceea m-am gândit: „Descoperă-mi, Doamne!. Am rănit cumva pe cineva? Dacă am făcut-o, o voi aduce în ordine. Arată-mi. Eu nu doresc să am această povară asupra mea.” Și de când am părăsit câmpul de misiune, de cinci ani de zile această greutate era pe inima mea.

M-am dus în munți. M-am dus la mare. M-am dus peste tot; m-am rugat, și m-am rugat, și m-am rugat, dar nu a cedat. M-am gândit la toate lucrurile, dacă am făcut ceva. Dar nu a cedat. Am fost ca și legat. Este foarte ciudat faptul că povara a fost luată tocmai când a venit acest mesaj de azi dimineață. Dumnezeu a reținut-o pentru aceasta? Eu nu știu. Vedeți, toate aceste lucruri sunt în gândurile mele. Voi vă puteți închipui ce este în inima unui om, dacă trebuie să suportați aceasta. Să te gândești la ce se întâmplă și să știi că trebuie să o spui oamenilor; știind că unii o vor înțelege greșit, iar unii vor merge în direcția aceasta sau cealaltă, iar tu știi cum este; unii vor crede, iar alții nu. Dar cu aceasta trebuie să ajungi la capăt. Cum poți s-o spui fără să rănești? Cum poți s-o spui ca să-și facă efectul? Cum poți s-o zici și să le arăți oamenilor că nu lovești în ei, ci că îi iubești? Cum poți să fii sever și neclintit, și totuși plin de dragoste? Cum s-o

exprimi? Și vai de mine dacă nu o aduc! Nu-i de mirare că ești tot timpul nervos și sfâșiat în interior.

Eu am venit aici din Arizona, pentru a întâlni un grup de frați care merg cu mine în fiecare an în Colorado, la vânătoare. Unii s-au mirat: „De ce mergi tu la vânătoare? Ce te determină să faci aceasta?” Vedeți, aici voi vă umpleți; eu însă mă golesc. Acolo eu mă umplu, pentru ca să pot să golesc aici. Înțelegeți? Eu nu mă duc doar ca să împușc vânat. Fiecare dintre aceia care merge cu mine, știe că am trecut pe lângă sute de animale sălbatice, fără să le ating. Eu nu o fac din acest motiv.

Nu de mult timp m-am dus și am împușcat vânat pentru oamenii de afaceri creștini. Dacă mergi acolo, ei zic: „Billy, fă-mi rost de un taur sau o vacă, un elan, aceasta sau cealaltă.” Eu mă duceam și împușcam vânatul din dreapta și din stânga mea. Domnul mă ajuta să-l găsesc, să-l descopăr și să-l nimeresc. Iar ei ședeau acolo și vorbeau despre afacerile lor.

Apoi Domnul mi-a zis să n-o mai fac. Eu m-am simțit rău din această cauză și i-am promis că nu o voi mai face. Eu am zis: „Dacă este o situație de nevoie, iar cineva necesită neapărat vânatul, atunci o voi face.” Acești bărbați au destui bani pentru a cumpăra carne de vită și ceea ce doresc. De ce s-o fac eu atunci? Lăsați animalul să trăiască, dacă nu vă trebuie.

Eu mă duc acolo doar ca să fiu singur. Toți care merg cu mine la vânătoare, știu că eu nu vânez împreună cu nimeni. Eu mă duc și rămân singur. Seara am părtășie cu ei. Noi ne adunăm pentru rugăciune. Au fost acolo mulți predicatori. În acest an a fost și fratele Palmer acolo în munți. Cred că l-am văzut aici undeva. El sta aici. Și fratele Bob Lambert a fost azi dimineață aici. L-am auzit undeva. Mă gândesc că mai este aici. Și cei doi băieți ai lui Martin au fost acolo. Cred că ei sunt aici. Sunteți aici? Frate Martin, mi-ai telefonat de câteva zile, aceasta a fost bine, tânărul frate predicator a fost vindecat.

Ești aici, tu, cel pentru care m-am rugat acum câteva zile la telefon? Am uitat cum îl cheamă. El este din Arkansas. Soția lui mi-a telefonat; bărbatul a fost umflat într-o parte, a avut febră mare și era pe moarte. Același bărbat a fost chemat atunci în adunarea din Little Rock, adică Hot Springs. El este un bărbat care arată bine. Dacă este aici, eu cred că el nu se va ridica. Dar i-am uitat numele. Eu nu mi-l pot aminti. Blair,

este fratele Blair. Câți au fost în adunările din Hot Springs? Acolo Duhul Sfânt l-a chemat pe acest bărbat tânăr și i-a zis că diavolul a încercat să-l convingă ca să mă respingă și să spună că eu sunt un proroc fals. Bărbatul a mărturisit că este adevărul. Vedeți ce a încercat să facă Diavolul? Bărbatul nu merge la doctori. El nu crede în mersul la doctor. Dar Satana a știut că această boală îl va lovi și-l va putea omorî chiar acolo. De aceea el a încercat să-l convingă ca să renunțe la mine. Și Duhul Sfânt l-a chemat prin har și i-a zis să nu facă lucrul acesta. Bărbatul mi-a fost străin. Lui i-a fost spus să nu facă aceasta.

Într-o seară, mi-a telefonat soția lui și mi-a zis: „Frate Branham, eu cred că moare. El este umflat tot și are febră, aproape că și-a pierdut mințile. Ultimele cuvinte pe care le-a spus au fost: „Cheamă-l pe fratele Branham.” Eu am întrebat: „Ai ceva la tine, poșeta cu o batistă?” „Nu.” Eu eram în Tucson, ea în Arkansas. Eu am întrebat: „Ai altceva?” Ea a răspuns: „Am o eșarfă.” Am zis: „Pune mâna ta pe fular și ține telefonul cu cealaltă mână.” Eu m-am rugat și l-am rugat pe Dumnezeu ca El să fie îndurător și să-l elibereze de dușman. Ea a mers și a pus eșarfă peste bărbatul ei. În dimineața următoare m-a sunat el. Aceasta s-a întâmplat în mai puțin de 24 de ore.

Pe fratele nostru scump Roy Roberson încă nu l-am văzut în această seară. Voi știți că fratele Roy a lucrat în armată. Dacă el este aici, sper că înțelege aceasta, că eu nu acuz acest lucru. El ia totul exact. El a fost sergent în armată și s-a obișnuit să se poarte cu oamenii așa cum face în armată. Lucrurile spirituale au fost pentru altcineva, nu pentru el. Dar Domnul l-a cruțat. Dacă nu, el ar fi fost deja mort. El a fost pus pentru mai mult timp afară, la cei ce mor. Dar Domnul l-a vindecat; de atunci el Îl urmează. Dar el nu știa despre toate aceste lucruri spirituale, viziunile ș.a.m.d.

Mulți dintre voi știu despre viziunea pe care a avut-o nu demult fratele Roy, chiar înainte ca eu să merg acolo. El m-a văzut în viziune stând pe munte; era acolo Lumina aceea și o voce care a vorbit din ea. Aceasta a luat orice îndoială de la fratele Roy.

Într-o seară s-a îmbolnăvit așa de tare, a avut febră mare, iar doctorul i-a prescris medicamente. Dar nu l-au ajutat cu nimic, el a ajuns să nu se mai poată mișca. Picioarele lui și totul a fost ca paralizat. Săracul frate a fost lovit de un șrapnel, de o ghiulea germană 88 și eu

cred că a fost singurul care a supraviețuit din întreaga echipă, dar a fost greu rănit. Știți voi ce s-a întâmplat? Eu i-am zis soției lui, sorei Robertson: „Ai ceva acolo?” Ea a zis: „Am o batistă peste care tu te-ai rugat odată.” „Du-te și adu-o.” Eu mă aflam în Tucson. Ea și-a pus mâna peste batistă, eu m-am rugat, am muștrat boala și am zis: „Soră Robertson, se va întâmpla.” Ceva mi-a zis: „Va dispărea, spune-o doar.” În timp de o jumătate de oră febra a dispărut, iar el a venit în bucătărie și a cerut ceva de mâncare.

Ceea ce încerc să spun, este: să nu vă pierdeți niciodată încrederea. Nu-l lăsați pe Satana să mă vorbească de rău, căci astfel de lucruri sunt așa de multe. Țineți tare de încredere. Dacă voi nu faceți aceasta, nu se va întâmpla. Să nu vă uitați la mine ca om, căci eu sunt doar un om și sunt plin de greșeli. Uitați-vă la ceea ce spun eu despre El. Despre El este vorba. El este Acela.

Vedeți, când noi am fost acolo în Colorado și am fost acolo sus, ne-am întors înapoi, căci era foarte uscat, iar vânat era rar. Domnul l-a binecuvântat pe fratele Wheller și i-a dat un trofeu frumos. Noi ne-am bucurat mult de aceasta, căci a fost pentru prima dată când el a vânat în păduri. Și Domnul l-a binecuvântat. După aceea eu am împușcat un vânat mare, pe care-l căutam de 20 de ani. Fratele Banks și eu îl urmăream de mult timp. Eu folosisem carabina într-un ținut cald iar după aceea am adus-o într-unul rece, și prin aceasta s-a îndoit țeava, deși a fost închisă în sticlă, iar glonțul a nimerit câțiva centimetri pe lângă. Animalul a stat între pomi și a fost lovit unde nu ar fi trebuit. Dacă l-aș fi nimerit într-un loc mai jos, ar fi fost mort într-o secundă. Dar a fost lovit mai sus, așa că a sărit, și părea că va cădea. Billy a fost cu mine și a zis: „Este lovit.” Și eu am crezut la fel, dar când am mers acolo, nu a fost așa. El a zis: „Tu ai nimerit un pom.” Eu m-am uitat împrejur, dar nu am găsit nici o urmă pe vreun pom. Apoi eu am plecat ca să-l caut. Atunci a sunat un semnal de avertizare. Vreo 100 de bărbați erau puțin mai sus decât noi. Și fratele Palmer și fratele Evans, fiul lui Ronnie și alții sunt martori pentru aceasta. Un număr mare de bărbați s-au urcat mai sus, în ceea ce se numește „tabăra vacilor”, acolo unde unii cowboy se opresc și călăresc încolo și înapoi pentru a ține vacile despărțite. Eu însumi am fost un timp acolo și am ținut animalele separate.

Deci acolo au fost vreo sută de bărbați. Oricine din ținutul acela știe, că atunci când este prevestită o furtună de zăpadă cel mai bine este să pleci repede. De aceea fratele Palmer și alții au plecat mai devreme, căci au doar trei viteze la mașină și trebuiau să plece de acolo. Altfel se poate întâmpla să trebuiască să rămâi acolo săptămâni întregi. Anunțurile meteorologice din ziare și radio au anunțat o furtună de zăpadă. Practic toți au părăsit împrejurimea. Ei au făcut aceasta repede, căci au știut că trebuie să plece de acolo. Frații mei au mai avut două autorizații de vânătoare la cerb și nu au vrut să plece din acest motiv. Așa că eu am zis: „Bine, noi rămânem aici.” Dar eu trebuia să fiu la o adunare care urma să aibă loc în șase zile și de aceea trebuia să mă întorc la Tucson.

Soția mea și cu mine suntem căsătoriți de 22 de ani. Timp de douăzeci de ani am fost de fiecare dată acolo sus de aniversarea noastră. Întotdeauna s-a nimerit așa. Eu am acolo un loc unde mă tot duc și mă rog, arată asemenea locului unde am luat-o odată cu mine. Știți voi, odată am făcut ceva: pentru că nu am avut destui bani pentru luna de miere și pentru excursia de vânătoare, am luat-o pe soția mea cu mine la vânătoare, care a fost totodată și luna de miere. Noi am fost în New York și îmi amintesc cum eu o ajutam să treacă peste trunchiuri de copaci, pentru a ajunge în acest loc. Am un loc acolo și întotdeauna mă gândesc la ea când mă duc acolo de aniversarea noastră. În 23 octombrie începe acolo sezonul de vânătoare și 20 de ani eu nu am fost în acel timp acasă, ci întotdeauna acolo.

Astfel, în ziua aceea era aniversarea căsătoriei noastre. Eu am zis fraților: „Dacă doriți să rămâneți acum aici, atunci gândiți-vă că am putea să rămânem vreo lună pe aici.” Eu trăisem deja că într-o noapte au căzut 6 metri de zăpadă. Dacă mergi acolo, se poate ca totul să fie să fie frumos și uscat, iar în dimineața următoare să fie atâta zăpadă, poate mai înaltă decât cortul vostru. Atunci trebuie să rămâi aici până se topește. Astfel ești la vreo 25 până la 30 de km în pustietate. Dacă este o situație critică, se trimit elicoptere și ești scos afară, nu moare nimeni. Dar de obicei trebuie să aștepti acolo.

Astfel, fiecare o ia din loc când aude prognoza meteo. Dar noi am fost acolo, iar eu am zis: „Decideți-vă acum. Dacă doriți să rămâneți, eu voi vâna aici cu voi. Eu o voi suna pe soția mea și îi voi ura toate cele

bune de aniversarea căsătoriei noastre.” Am zis: „Atunci cumpărăm ceva alimente, căci probabil va trebui să rămânem aici.” Noi nu am mai avut pâine. Eu nu mai vreau să văd mult timp clătite. În Canada am mâncat vreo 21 de zile clătite. Eu m-am săturat de ele. De aceea am dorit să cumpăr pâine.

Astfel ei au zis că vor ca eu să rămân acolo. Așa că nu mi-a mai rămas nimic de ales, decât să rămân. Dar fratele Mann și eu ne-am dus jos cu mașina, iar eu am cumpărat alimente. Am sunat-o pe soția mea, dar nu a răspuns. Așa că am așteptat vreun ceas, până ce am cumpărat toate alimentele, m-am dus înapoi și am telefonat din nou, dar n-a răspuns nimeni. Și a trebuit s-o sun pe sora Evans. Eu cred că ea este aici. Da, fratele și sora Evans sunt aici. Deci am sunat-o pe sora Evans, iar ea a zis: „Sigur, o voi suna pe sora Branham și îi voi ura toate cele bune pentru aniversarea căsătoriei. Ea a plecat să cumpere alimente pentru copii.”

Apoi am plecat înapoi. În dimineața următoare cerul a fost acoperit de nori. Toată toamna n-a plouat acolo sus, de aceea era secetă. Din cauza secetei au trebuit să prelungească sezonul de vânătoare cu câteva zile.

În acea dimineață am zis fraților: „Când începe să plouă, să dea cu lapoviță sau să ningă, veniți cât puteți de repede în tabără, căci în 15 minute nu mai vedeți mâna în fața voastră. Va fi totul întors pe dos. Indiferent cât de bine cunoașteți ținutul, dacă nu veniți înapoi, veți muri acolo. Câteodată abia puteți respira, iar dacă lapovița cade așa tare, veți muri. Imediat când începe, mergeți cât puteți de repede în tabără, indiferent unde vă aflați.”

Am zis: „Urcați aici și ședeți în aceste viroage. Eu mă voi urca sus și voi rostogoli pietre pe munte în jos, pentru ca vânatul să se sperie și să fugă la vale, atunci voi puteți să vânați ce doriți.” Așa am început să urc sus, iar după un timp am ajuns la un loc, care se numește „șă”. Eu îl traversez întotdeauna, pentru a ajunge la punctul care se numește „movila Quaker”, care se află acolo sus la vărsarea apelor. Când aproape am ajuns la „șă”, norii au devenit tot mai negri. Nu mai rămăsese nici o mașină acolo. Mai eram numai noi și un îngrijitor de vite în tabără. Vremea a devenit tot mai rea. În câteva minute a început să plouă. Am băgat pușca sub palton, pentru ca luneta să nu se

aburească la interior, iar trăgaciul să nu se ude, așa ca s-o pot folosi dacă ar veni vreun urs. Am ținut luneta în felul acela, și m-am așezat puțin sub un copac. Am șezut acolo și m-am rugat, zicând: „Doamne Dumnezeule, Tu ești marele Iehova și eu Te iubesc.”

Câte trăiri am avut eu! Eu i-am arătat fratelui Palmer și fraților - locul unde am văzut în acea zi vulturul ridicându-se. În acea împrejurime sunt locurile unde s-au întâmplat toate aceste lucruri. Acolo eu sunt întotdeauna mișcat într-un fel deosebit. Acolo în munți, am avut așa de multe trăiri cu Domnul meu. Voi nu puteți merge acolo sus, fără să nu-L vedeți; El este peste tot.

Când eu ședeam acolo, a început să dea cu lapoviță. Vântul sufla. Eu am zis: „Eu cunosc drumul în jos, dar mai bine să cobor imediat.” M-am uitat în jos, și nu am mai putut să văd valea. Norii au fost suflați încolo și încoace și dădea cu lapoviță. Era furtuna de zăpadă anunțată cu câteva zile înainte.

Fratele Tom este aici. Fratele Tom Simpson, care a venit din Canada, a ascultat starea vremii și a fost sfătuit să nu călătorească prin această zonă, pentru că s-a prognozat că va veni un viscol de zăpadă. Unde ești, frate Tom? Eu cred că... Da, el este acolo. Viscolul a venit. Fiecare s-a pregătit pentru aceasta.

Eu am băgat pușca sub haina mea roșie și am început să cobor pe munte. Vântul viscolea prin munți, erau fulgi mari de zăpadă. Eu nu mai puteam vedea valea, ci doar la aproximativ 6 - 9 metri depărtare. Eu știam că trebuie să cobor pe creastă, iar după aceea voi ajunge la un pârau. Eu trebuia să urmez cursul pâraului, în caz că lucrurile se vor înrăutăți.

Așa am început să merg în jos, și Cineva mi-a spus tot așa de clar cum mă auziți voi acum: „Oprește-te și întoarce-te!” Eu m-am gândit: „Poate este doar gândirea mea.” Și nu am mai putut merge nici un pas mai departe. În dimineața aceea David mi-a pregătit un sandwich. Eu cred că el a încercat să-mi plătească înapoi - căci eu îi făcusem tatălui său odată un sandwich cu ceapă și miere. Doar asta am avut. El mi-a pregătit ceva, eu n-am știut ce a pus înăuntru. Eu am avut sandwich-ul în haina mea și s-a udat. Atunci eu m-am gândit: „Mă voi opri și voi mânca. Poate îmi va merge mai bine.” Așa am început să mănânc

sandwich-ul, pe la ora 10:00. Atunci m-am gândit: „Acum îmi va fi bine.” Am început să merg mai departe, dar Cineva a zis: „Întoarce-te de unde ai venit!” Să te întorci prin furtună o jumătate de milă sau mai mult, în pădurea aceea întunecată în care de-abia puteai să vezi cât de aici până la orgă? Eu îmbătrânesc, sunt creștin de 33 de ani și știu, că indiferent ce este, sau cât de neobișnuit arată, ascultați de Domnul! Faceți ce spune Domnul!

Eu m-am întors și am mers spre acea „șă”. Viscolul era tot mai tare și se făcea tot mai întuneric. Și m-am așezat acolo, am ridicat mantaua și am acoperit din nou luneta de la pușcă. Când m-am așezat, m-am gândit: „Ce fac eu aici? De ce m-am întors iarăși aici?” Am așteptat câteva minute. Am început din nou să urc și am auzit cât se poate de clar un glas care a spus: „Eu sunt Creatorul cerului și al pământului. Eu fac vântul și ploaia.” Mi-am scos pălăria și am zis: „Mare Iehova, Tu ești?” El a răspuns: „Eu am fost Acela care a poruncit vântului pe mare să tacă. Eu am fost Acela care a poruncit valurilor să se potolească. Eu am creat cerul și pământul. Nu am fost Eu, Acela care ți-a zis să chemi veverițele la existență și acestea au apărut după aceea? Eu sunt Dumnezeu.”

Dacă vă vorbește un glas, atunci urmăriți Scriptura. Dacă nu este biblic, să nu aveți nimic de-a face cu aceasta; indiferent cât de clar s-ar auzi glasul, stați departe de așa ceva.

Eu am răspuns: „Da, Doamne.”

El a zis: „ Vorbește vânturilor și furtunii, și se vor retrage.”

Acum Biblia este înaintea mea, în ea este viața mea. Eu m-am ridicat și am zis: „Doamne, eu nu mă îndoiesc de glasul Tău.” Atunci am zis: „Nori, zăpadă, ploaie, lapoviță, eu nu doresc venirea voastră. În Numele lui Isus Hristos mergeți înapoi la locul vostru! Eu spun ca soarele să iasă repede și să strălucească patru zile, până ce vânătoarea noastră se sfârșește și eu cu frații mei vom pleca.”

Și furtuna a început să se oprească. În cele din urmă s-a oprit de tot. Eu am stat liniștit de tot. Frații mei, care se aflau jos, s-au întrebat ce s-a întâmplat. Lapovița și ploaia s-au oprit. Atunci a trecut un vânt prin munți, a ridicat norii, iar ei s-au împrăștiat în cele patru puncte cardinale. În câteva minute soarele a strălucit cald și plăcut. Acest lucru

este adevărat! Dumnezeu știe că este adevărul. Eu stăteam acolo cu pălăria scoasă și mă uitam. Eu am rămas încremenit de tot.

M-am gândit: „Totul este în mâna Dumnezeului creației. Ce îmi spune El prin aceasta?” Mi-am luat pușca, am șters luneta și am început să cobor muntele. Cineva mi-a vorbit: „De ce nu umbli cu Mine prin pustia aceasta?” Eu am răspuns: „Da, Doamne, din toată inima. Unul dintre lucrurile mari pe care le-aș putea face ar fi să umblu cu Tine.” Mi-am pus pușca pe umăr și m-am dus în jos prin pădurea aceea neatinsă vreodată de vreun topor. Și cum mă duceam în jos pe potecă, m-am gândit: „Cred că voi merge la locul acela – ieri a fost ziua noastră de nuntă – și mă voi opri acolo câteva minute ca salut pentru Meda, acolo unde este acel pâlnc de plopi pe o movilă.” Eu m-am gândit: „Mă duc acolo, ca un salut pentru ziua noastră de nuntă. Apoi voi merge mai departe pe partea cealaltă a acestei păduri întunecoase, spre Corral Peaks, iar de acolo voi coborî.” Mergeam bucurându-mă și am spus: „Tată, eu știu că Tu mergi cu mine. Ce prioritate! Nu există nici unul mai mare cu care aș putea umbla, decât cu Dumnezeu însuși.” Soarele strălucea așa de cald...

Chiar și când am ieșit din munți, trei zile mai târziu, am oprit la o benzinărie și am zis: „Frumoasă zi.” În zona aceea nu a plouat decât după ce au trecut cele patru zile. A fost soare în fiecare zi. Nu-i așa, fraților? Vedeți? Și nici un nor n-a fost pe cer.

Am venit la benzinărie și am zis: „Cu adevărat o zi frumoasă.” „Da, așa este.” Eu am zis: „A fost secetă?” Bărbatul de la benzinărie a zis: „Este ciudat. Ni s-a spus că vom avea un mare viscol de zăpadă, dar dintr-o dată s-a oprit.”

Fiul meu, Billy și cu mine am plecat mai departe, în apropiere de granița cu New Mexico. Am intrat undeva pentru a mânca ceva. Am zis: „Într-adevăr o zi frumoasă.” „Da, așa este.” Am zis: „Parcă a fost secetă mare.” „Da, a fost.” Am întrebat: „Sunteți de aici?” „Nu”, a zis respectivul, „eu vin din Wisconsin, dar sunt deja de 20 de ani aici, așa că aș putea să spun că sunt „acasă”. Am zis: „Atunci tu ești probabil deja localnic aici. Parcă ar fi fost secetă mare.” El a răspuns: „S-a întâmplat ceva ciudat! La prognoza meteorologică a fost anunțat un viscol de zăpadă, multă zăpadă. A început într-adevăr, iar apoi s-a oprit dintr-o dată.”

Și am venit acasă. Fratele Tom a relatat că i-a fost indicat să nu meargă pe această rută, pentru că se așteaptă un viscol. Și el a trecut prin toată zona, fără ca să fi văzut vreun strop de ploaie. Dumnezeu mai este încă Dumnezeu, așa cum a fost întotdeauna.

Sper că soția mea nu primește această înregistrare. Dar vă voi povesti ceva. Eu nu vă spun altceva decât adevărul. Doar așa să o facem. De multe ori m-am întrebat de ce nu s-a plâns ea niciodată de faptul că eu fac aceste excursii de fiecare dată de o aniversare. Știți voi pentru ce m-am decis? M-am gândit: „În jurul casei sunt atâția oameni.” Voi știți cum sunt eu – sunt întotdeauna așa de nervos; în afară de aceasta nu-mi face plăcere să vorbesc despre altceva decât despre Dumnezeu sau despre Biblie. „Poate o ia ca o pauză scurtă de odihnă pentru ea, cât sunt eu plecat câteva zile la vânatoare.” Cam așa mă gândeam în timp ce mergeam.

Îi cer să mă scuze, și-L rog pe Dumnezeu să mă ierte pentru astfel de gânduri, pentru că am plecat. M-am gândit: „Ea este așa de harnică și tot timpul este în bucătărie sau este ocupată pe undeva.” Oricine dintre voi care o cunoaște, știe că mașina de spălat merge în continuu. Așa că m-am dus și i-am zis: „Nu spăla tot timpul. Vorbește cu mine. Te iubesc. Eu doresc să-mi zici ceva: spune-mi că și tu mă iubești.” Ea a răspuns: „Tu doar știi aceasta”, și spăla în același ritm mai departe. Eu am zis: „Eu nu doresc ca tu să faci aceasta, ci să vii înăuntru și să te așezi lângă mine.” „O, Bill, am atâta treabă.” Și eu m-am gândit ca să călătoresc acolo, pentru ca ea să aibă timp să-și facă treaba. Când mergeam pe-acolo prin munți m-am gândit la toate aceste lucruri.

Gândiți-vă la aceasta, eu am așezat aici Biblia, pentru ca să puteți vedea că eu stau în fața acestui Cuvânt. În timp ce eu mergeam, ceva s-a întâmplat cu mine. Când eu am început să merg, mai întâi m-am gândit cum am luat-o cu mine acolo în luna de miere. Ea era o fată frumoasă, cu părul negru și ochii căprui, iar eu am ridicat-o peste trunchiurile de copaci și am încercat să o conduc acolo unde am omorât ursul. Am vrut să-i arăt soției mele unde a fost ursul. Ea era încălțată cu cizmele mele de cowboy. Asta s-a întâmplat acum vreo 22 de ani. Noi ne-am căsătorit în 1941.

M-am gândit: „Săraca de tine! Tu trebuie să mă suporti, ai devenit deja căruntă.” Eu am mers mai departe. Nu mă bărbierisem de câteva zile și am observat că și eu am încărunțit. Mi-am privit barba căruntă și m-am gândit: „Bătrâne, cu tine se va sfârși în curând. Dacă dorești să mai faci ceva, atunci trebuie să te grăbești. Și tu îmbătrânești.”

Și pe când mă duceam așa încolo, s-a întâmplat ceva. Dintr-o dată am devenit tânăr: în toate mișcărilor mele și în toată ființa mea am fost din nou tânăr și gândeam ca un bărbat tânăr. Capul îmi era aplecat, iar după aceea am privit în sus: atunci eu am văzut-o clar de tot. Ea stătea în fața mea cu brațele deschise. M-am oprit, mi-am frecat fața, am privit și am zis: „Meda, dragă, ești tu?” Eu priveam acolo și m-am gândit: „Ce s-a întâmplat?” M-am gândit: „Da, eu umblu cu El.” Atunci totul a devenit ca înainte, am fost iarăși un om bătrân; viziunea m-a lăsat.

M-am oprit, mi-am scos pălăria, mi-am pus-o pe inimă și am zis: „Doamne Isuse, ani de zile inima mea a fost așa de împovărată. Eu nu trebuie să-Ți spun că sunt împovărat. Eu m-am pocăit și m-am pocăit, am făcut tot ce am știut. De ce nu scap de această povară?”

Și m-am dus mai departe. Am început să urc pe o măgură și am început să mă simt foarte slab. Acolo era un plop mic și tremurător, aproximativ 20 de centimetri în diametru. A fost îndoit într-un punct, iar după aceea a crescut iarăși drept. Când am ajuns acolo, am fost așa de slăbit, că m-am împiedicat. Am pus pălăria iarăși pe cap și mi-am sprijinit capul. Așa a fost, că eu m-am sprijinit de acest plop, sau a fost un mesteacăn? Acolo eu m-am sprijinit. Am stat acolo, am avut capul plecat, soarele cald lumina pe spate, și eu m-am gândit la Dumnezeu care a lăsat ca ploaia și vântul să plece. Atunci am auzit ceva picurând. M-am gândit: „Ce este aceasta? Ploaia s-a retras, soarele strălucește. Ce picură aici?” Am privit în jos și era apă din ochii mei, care curgea prin barba căruntă și care curgea pe frunzele uscate, pe care Dumnezeu le-a uscat și care erau în fața mea. Eu stăteam acolo rezemat de copac. O mână am lăsat-o în jos, capul l-am rezemat acolo de copac, cealaltă mână ținea cureaua puștii. Așa stăteam acolo și plângeam.

Am zis: „O, Dumnezeule, nu sunt vrednic să fiu slujitorul Tău.” Am zis: „Îmi pare rău că am făcut atâtea greșeli, Doamne. Eu nu am dorit să fac greșeli. Tu ai fost așa de bun cu mine.”

Aveam ochii închiși; atunci am auzit ceva. Mi-am deschis ochii: Foarte aproape de mine au fost trei cerbi. M-am gândit: „Unul pentru fratele Evans, unul pentru fratele Woods; aici sunt căprioarele noastre.” Exact ce căutam. Eu m-am ridicat ca să iau pușca. Dar am zis: „Nu pot să fac acest lucru. Eu i-am promis lui Dumnezeu, că nu o voi mai face. Eu i-am promis că nu o voi mai face.” Ceva mi-a zis: „Dar ele sunt acolo.” M-am gândit: „Da, un om i-a zis aceasta lui David: „Dumnezeu l-a dat în mâna ta.” Voi știți, pe împăratul Saul. Ioab i-a zis: „Omoară-l! Iată-l.” El a răspuns: „Dumnezeu să mă păzească să-l ating pe unsul Său.”

Căprioarele stăteau acolo și mă priveau. M-am gândit: „Ele nu pot scăpa. Nu există nici o posibilitate ca ele să scape. Ele sunt la nici 30 de metri de mine, și eu am carabina la mine. Oh, eu nu pot s-o fac. Pur și simplu nu o pot face.” Era o căprioară cu doi cerbi tineri. Eu pur și simplu nu am putut să iau pușca și am zis din nou: „Nu pot.” M-am oprit și nu m-am mișcat. Am zis: „Nu o pot face, i-am promis lui Dumnezeu. Frații nu au nevoie de căprioare. Eu nu o pot face. Pur și simplu nu pot.”

Căprioara a venit mai aproape. Gândiți-vă: vreo sută de bărbați au împușcat pe acolo patru, cinci zile. Teamă? Eu purtam o cămașă roșie și o pălărie roșie - la primul semn roșu ele ar fugi. Dar toate trei au stat și m-au privit.

Am zis: „Mamă, ia-ți puii și mergi în pădure. Sunteți în mâinile mele. Viața voastră este în mâna mea, dar eu nu vă voi face rău. Eu i-am promis lui Dumnezeu că nu o voi face.” Iar ea a venit mai aproape. Se uita la mine. Toate s-au apropiat încât aproape că puteau să-mi mănânce din mână. Vântul sufla direct înspre ele. Atunci s-au întors și s-au dus toate trei puțin înapoi. Și iarăși au venit spre mine, foarte aproape. Eu am stat acolo, nu m-am mișcat și am zis: „Du-te în pădure; și mie îmi place să fac lucrul acesta. Trăiește! Viața ta este în mâna mea, dar te voi cruța. Tu n-ai putea să scapi; știi asta.” Aș fi putut să le împușc pe toate trei în câteva secunde, așa de repede cât pot să trag. Ele stăteau așa de aproape de mine și nu puteau să fugă. Am zis: „Vă voi cruța. Mergeți și trăiți.” Am stat acolo și am văzut cum au intrat în pădure.

Mi-am șters fața, iar atunci s-a întâmplat ceva. O voce a răsunat din cerul fără nori, foarte clar. Totul s-a petrecut într-un timp scurt. O voce

a răsunat și a zis: „Tu te-ai gândit la promisiunea ta, este adevărat?” Eu am zis: „Da, Doamne.” El a răspuns: „Și Eu mă gândesc la a mea. Nu te voi părăsi și nu te voi lăsa.” Greutatea a fost luată de pe inima mea și de atunci nu a mai fost. Să nu mai fie niciodată.

Atunci eu am venit la Tucson. Este ciudat, niciodată nu s-au întâmplat atât de multe lucruri ca și acum, de când am venit aici. Eu cred, că Dumnezeu a reținut-o pentru acest ceas. Eu cred s-a apropiat timpul când trebuie să se întâmple ceva.

Dacă am putea doar să acceptăm acest adevăr. Numai o clipă: dacă am putea doar să pricepem ce înseamnă acest verset: „...**Cel, ce este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume.**” Noi n-o pricepem, totuși mărturisim că o credem. Știm că este adevărat, dar efectiv n-o pricepem. „...*Cel, ce este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume.*” Cine este în voi, care este mai tare? Este Hristos, Unsul. Dumnezeu, care era în Hristos, este în voi. „*Cel ce este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume.*”

Atunci, dacă El este în voi, nu mai sunteți voi aceia care trăiți; El este Acela care trăiește în voi. Nu mai este gândirea voastră și ceea ce gândiți voi despre acest lucru, ci ceea ce El a spus despre aceasta. Dacă El este în voi, cu siguranță nu va nega ce a spus. El n-ar putea s-o facă. El ține ce a promis și El încearcă să găsească persoana prin care se poate confirma.

Aceasta nu înseamnă că El trebuie s-o facă cu toți. În acel timp, când Moise a condus copiii lui Israel, a fost doar unul, acesta a fost Moise. Ceilalți urmau doar mesajul. Unii au încercat să se ridice și să imite. Dar Dumnezeu a zis: „Separă-te de ei”, și ei au fost pur și simplu înghițiți. Înțelegeți?

Cel care este în voi este mai mare decât cel ce este în lume – Dumnezeu în voi, cum a fost în Isus Hristos. Căci tot ce a fost Dumnezeu, s-a revărsat în Hristos; și tot ce a fost Hristos, El a turnat în biserică. Cel care este în voi – acela este Dumnezeu în voi.

Nu-i de mirare că vântul și valurile au ascultat Cuvântul Lui. Au ascultat de cuvintele Lui, căci era Cuvântul lui Dumnezeu prin El. El a fost om, dar totuși a fost Cuvântul care a devenit trup. Când El vorbea, a fost Dumnezeu care vorbea prin buze omenești. Nu-i de mirare că vântul și valurile Îl ascultau. Însuși Creatorul, care a făcut vântul și

valurile, a fost în El. Gândiți-vă la aceasta. Gândiți-vă temeinic la aceasta, înainte de a încheia. Nu-i de mirare că demonii au fost paralizați la Cuvântul Lui. A fost Dumnezeu în El. A fost Dumnezeu în Hristos. Demonii au fost paralizați. Nu-i de mirare că mortul, care urma să se întoarcă în țărâna pământului, la cuvântul Lui nu mai putea să stea acolo culcat, căci El era Cuvântul. El a zis lui Lazăr, care era mort de patru zile și care trecea în putrezire – fața și nasul lui au fost deja descompuse în acest timp. „Lazăre, ieși afară!”, iar un om mort a stat pe picioarele lui! De ce? A fost Dumnezeu. El, care a fost în Hristos, este Dumnezeu. Moartea nu a putut rămâne în prezența Lui. A fost Dumnezeu în Hristos.

Gândiți-vă la aceasta, Dumnezeu a făcut vântul – aerul. Dumnezeu a făcut apa și valurile. Dar când Satan a intrat în ele, le-a adus în răscolire, pentru a aduce distrugere prin ele. Dumnezeu a creat oamenii ca fiii ai lui Dumnezeu, dar dacă Satana intră în ei, vor fi probleme. Satana a intrat în vânt și a provocat furtuna. Nu a putut acolo Creatorul, Cel care a făcut vântul, să zică: „Dă-te înapoi, căci Eu te-am creat!” Nu a fost același Creator, care nu de mult timp a stat acolo sus pe vârful muntelui? Nu este El același care a luat un pește și l-a rupt, și deja a fost încă o bucată acolo? De aceasta El nici nu ar fi avut nevoie. El le-ar fi putut chema la existență. Nu este El același Creator care a creat verighetile? De aceea, Cel care era în Hristos este și în noi, căci El face aceleași lucrări pe care le-a mai făcut. Morții nu puteau să mai rămână așa la Cuvântul Lui și în prezența Sa. Vedeți, noi avem cinci mărturii demne de crezare de la oameni care au fost morți; Domnul a dat o viziune, eu m-am dus la ei, iar ei au fost înviați. Chiar aici este cineva, care a murit chiar pe locul unde stătea. El este în viață, cu toate că a murit de un atac de inimă. Acolo este soția lui, o soră medicală. Noi ne-am dus la el, nimic nu se mai simțea, ochii lui erau încremeniți. El era mort. El este aici și trăiește. Căci El, care este aici înăuntru, în noi, este mai mare decât cel din lume. El este mai mare, căci El este Dumnezeu, Creatorul. Vântul și valurile trebuiau să-L asculte. Demonii au fost încremeniți. Întreaga natură Îl asculta, pentru că El este Creatorul întregii naturi. O, dacă noi ne gândim la aceasta, atunci este atins sâmburele lucrării lui Dumnezeu. Vedeți, atunci noi înțelegem aceste

lucruri. Ce este? Nu este un om. Un om nu poate să facă aceasta, căci el este o parte a creației. Dar vânturile și valurile ascultau de Creator.

Doar Creatorul poate s-o facă, „*căci Cel care este în voi, este mai mare ca cel care este în lume.*” Cel care a provocat tulburarea este acela care este în lume. Cel care este în voi, este Creatorul care a creat vântul. El poate să-l mustre pe Satana care este în vânt și totul devine liniștit. El poate să-l mustre pe Satan care este în vânt, iar furtuna se potolește. El este Creatorul, iar Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume. Vedeți, Satan este din lume. Lumea îi aparține de mult timp. „O, cum ai căzut tu Lucifer, fiul zorilor!” Vedeți, această lume îi aparține lui. El a fost aruncat din cer și a venit pe pământ. El a fost acela care a zis către Hristos: „Aceste împărății îmi aparțin mie, pot să le dau cui doresc.” Ele îi aparțin lui, iar el este acela, care stăpânește în lume.

Ioan le-a zis ucenicilor: „*Voi ați auzit de antihristul care va veni și deja lucrează aici în copiii neascultării. Dar voi, copilașilor nu sunteți din această lume, voi sunteți din Dumnezeu. Cel ce este în voi este mai tare decât cel ce este în lume.*” Acesta este Hristos în voi.

Cel care a creat cerul și pământul, S-a descoperit în persoana Isus Hristos; Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu sine. Voi ziceți: „Acesta nu a fost Fiul lui Dumnezeu, frate Branham?” Bine, lăsați-ne să vedem dacă El nu este Dumnezeul cel vesnic.

Cel care era în Iosua, a fost mai mare decât soarele. Iosua a fost un bărbat născut în păcat ca tine și ca mine. Dar Cel care era în Iosua, a fost mai mare decât soarele care merge prin porunca lui Dumnezeu. Dumnezeu a poruncit soarelui să strălucească și să se miște pe orbita lui. El este condus și controlat prin legile lui Dumnezeu. Dar Cel care era în Iosua, a fost mai mare decât legile lui Dumnezeu; pentru că însuși Creatorul a fost în Iosua când el a privit spre soare și a zis: „Oprește-te unde ești. Lună, rămâi și tu unde ești, până ce termin eu această luptă.” Soarele și luna l-au ascultat! Căci Cel care era în Iosua era mai mare decât soarele și luna: Cel care era în Iosua.

Cel care a fost în Moise, a fost mai mare decât Egiptul. Egiptul a avut cele mai puternice armate din lume. În vremea aceea ei cuceriseră toată lumea. Dar Cel care era în Moise a fost mai mare decât Egiptul,

căci Moise a biruit Egiptul. Cel care era în Moise era mai mare chiar decât natura. V-ați gândit voi vreodată că Dumnezeu a luat Cuvântul Lui, l-a dat lui Moise și a zis: „Du-te și poruncește ca soarele să nu răsară.” Iar soarele a devenit întuneric beznă. Este așa? El poate să lase soarele să strălucească și norii să se retragă sau El poate să facă soarele să se întunece. El este Dumnezeu; El poate să facă orice dorește și El este în copilul Lui credincios. Amin. Așa este.

Acolo nu se vedea o muscă. Poate a fost iarnă și nu erau muște, dar Dumnezeu a zis lui Moise: „Du-te și vorbește Cuvântul Meu. Eu îți voi spune ce să vorbești. Du-te afară, întinde toiagul tău și lovește cu el în praful de pe pământ, și spune „Să vină muștel!” În câteva ceasuri se urcau probabil câțiva centimetri de muște peste pământ. Este așa? Creatorul!

Acolo nu erau broaște și atunci el și-a întins toiagul și a zis: „Să vină broaștel!” Și deja au fost unele peste altele până când toată țara putea de mirosul lor. Este așa?

Când el a venit la Marea Roșie și aceasta i-a stat în cale, Dumnezeu a zis: „Vorbește mării!” Iar Moise a vorbit mării. Cel care era în Moise, a fost mai mare decât însăși marea. Este corect? Vedeți, Cel care era în Moise a fost mai mare decât cel din lume. Cel care era în Moise, este mai mare decât orice ființă care există în lume. El a poruncit naturii... El a pronunțat tot ce i-a zis Dumnezeu și așa s-a și întâmplat.

Același Dumnezeu este în această seară cu noi. Nu doar cu noi, ci în noi. El a dovedit că este în noi. „*Cel ce este în voi, este mai mare ca cel ce este în lume.*” De ce ne este frică în lume?

De curând au găsit aici la cascada Niagara un dinte de dinozaur. Presupun că ați auzit de aceasta. Se spune că dintele avea cam trei kilograme. Eu m-am gândit că vor spune că provine de la un animal din vechime. Probabil că odată, aceste animale au trăit pe pământ. Unde sunt ele acum? Știți voi că Dumnezeul Atotputernic ar putea porunci să vină dinozauri pe acest pământ? Într-un ceas ar putea să fie un strat de dinozauri de 64 de kilometri grosime. Știți voi că Dumnezeu ar putea distruge această lume cu muște? El ar putea să cheme muște la existență. Unde merg acestea când mor? Ce se întâmplă cu musca de casă? Ce se întâmplă cu lăcusta? Vine iarna cu temperaturi de minus 40 de grade și totuși, primăvara peste tot sunt lăcuste. De unde vin ele? El

este Creatorul, care cheamă la existență. El este Dumnezeu. Natura ascultă de Cuvântul Lui.

Așa se agită mulți dintre frații noștri; ei au impresia că Dumnezeu le zice să facă un anumit lucru și atunci ei spun că este „Așa vorbește Domnul”, când nu este așa. Din cauza aceasta nici nu se întâmplă. Dar dacă Dumnezeu o spune cu adevărat, atunci trebuie să fie așa.

Cel ce era în Moise era mai mare decât cel ce era în Egipt. Cel care era în Moise era mai mare decât orice ar fi putut să facă faraon – decât toate vrăjile lui. Cel care era în Moise, era mai tare decât cel care era în vrăjitori. Cel care era în Moise este mai mare decât întreaga natură.

Cel care era în Daniel este mai tare decât leii. El a putut să-i oprească pe acei lei înfometaji. Dacă poți opri ceva, ești mai tare decât ceea ce ai oprit. Leii au fost înfometaji și s-au năpustit să-l mănânce pe Daniel. Dar Cel ce a fost în Daniel era mai mare decât cel ce era în lei.

La început, când a fost creat leul, acesta a fost prietenul omului. Diavolul îl face să se manifeste așa. Așa este. În împărăția de o mie de ani, lupul și mielul vor paște împreună, iar leul va mânca paie ca boul și vor paște împreună. În mia de ani ei nu vor mai răni sau distruge. Satan nu va mai fi atunci. Satan este cel care influențează animalele sălbatice să sfâșie și să mănânce așa cum fac ele. Diavolul face lucrul acesta. Dar Cel care era în Daniel a fost mai mare decât cel din leu. Cel care era în proroc era mai mare decât cel care era în lei.

Cel ce era în cei trei tineri evrei a fost mai mare decât cel care era în foc. Ei au fost aruncați în foc, iar Cel care era în ei, a fost cu ei și nu a permis ca să fie arși de foc. Cuptorul a fost încins de șapte ori mai mult ca înainte. Așa este? Dar Cel care era cu cei trei tineri evrei a fost mai mare decât cel ce era în lume.

Nebucadnețar a poruncit ca acel cuptor să fie încins de șapte ori mai mult ca înainte. El a fost inspirat de Diavol și a vrut să-i nimicească pe acești oameni, pentru că ei au stat de partea Cuvântului lui Dumnezeu. Din acest motiv el a lăsat ca ei să fie aruncați în cuptorul încins de șapte ori mai tare. Totuși, ei nu au ars. nu au ars. Căci Cel ce era în Șadrac, Meșac și Abed-Nego a fost mai mare decât cel ce este în lume. Cu siguranță.

Cel care a fost în Ilie a fost mai mare decât cerul care arăta ca arama, căci el a putut să aducă ploaie dintr-un cer din care nu mai

plouase de trei ani și jumătate. Cel care a fost în Ilie, a fost mai mare decât moartea, căci atunci când a venit timpul ca Ilie să moară, Dumnezeu l-a văzut pe prorocul acela bătrân și obosit, care a muștrătat-o pe Izabela cu toate fardurile ei și cu lucrurile ei moderne. El nu l-a lăsat să meargă acasă așa cum a făcut-o cu Enoh, ci a trimis un car, l-a luat și l-a adus acasă. Cel care era în Ilie este mai mare decât cel care era în Ierusalim, în Iudeea și în munți, El este mai mare decât moartea însăși. Cel care era în Ilie este mai mare decât mormântul; el a scăpat de moarte și de mormânt și a plecat pur și simplu acasă într-un car. Vedeți? El a fost mai mare și El a fost în Ilie.

Voi ziceți: „Bine, acesta a fost un om mare.” Un moment vă rog! Biblia spune că el a fost un om ca și noi, cu aceleași slăbiciuni. Așa este. Dar când s-a rugat, a crezut și a primit lucrul pentru care s-a rugat. Isus ne-a spus acest lucru: *„De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.”* El s-a rugat cu seriozitate să nu plouă și trei ani, și jumătate nu a plouat. Cel care era în Ilie a fost mai mare decât natura.

Ce este atunci cu vindecarea bolnavilor? Vedeți? Cel care este în voi este mai mare decât boala. Căci boala deranjează legile lui Dumnezeu. Dar Cel care este în voi – este Vindecătorul și Creatorul – El este mai mare decât Diavolul care deranjează viața voastră. *„Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.”* Mai mare a fost Cel din Ilie. Cel care a fost în Isaia și în ceilalți proroci, este mai mare decât timpul, căci ei au privit în afara timpului.

Cel ce a fost în Iov este mai mare decât viermii și decât moartea și mormântul, pentru că Iov a văzut în vedenie venirea Domnului și a zis: *„Dar știi că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ. Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu. Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei îl vor vedea, și nu ai altuia.”* Cel ce era în Iov a fost mai mare decât moartea. Moartea a încercat să-l ia, dar nu a putut. Ea nu a putut s-o facă, pentru că Iov a zis: „Eu voi învia”, și așa s-a întâmplat. El a trăit-o.

Ascultați! Mi-aș dori să avem timp să continuăm cu aceasta. Dar doresc să pun o întrebare pe baza unei observații pe care am auzit-o, despre Hristos în voi. Să nu vă odihniți pe ceva ce ați făcut voi. Să nu

ziceți: „Am simțit un fior. Am vorbit în limbi. Am dansat în Duhul.” Nu am nimic împotriva acestor lucruri, acestea sunt în ordine, dar să nu vă încredeți în aceste lucruri. Viața voastră trebuie să fie Hristos. De aceasta depinde. Voi trebuie să deveniți una cu Hristos. Atunci viața Lui se va manifesta de la sine.

Ce ar fi dacă voi ați putea zice în această seară din toată inima, că duhul lui Shakespeare trăiește în voi, că Shakespeare trăiește în voi? Știți voi ce ați face atunci? Ați face lucrările lui Shakespeare. Atunci ați scrie poezii, piese de teatru ș.a.m.d., căci Shakespeare a fost un fel de artist – un mare poet și dramaturg. Dacă Shakespeare ar trăi în voi ați face lucrările lui Shakespeare. Corect?

Ce ar fi dacă Beethoven ar trăi în voi? Știți voi ce ați face? Atunci voi ați scrie simfonii ca Beethoven, marele compozitor, căci viața voastră ar fi cea lui Beethoven. Voi ați fi Beethoven reîntrupat. Dacă Beethoven ar trăi în voi, ați face lucrările lui Beethoven, căci Beethoven ar trăi în voi.

Dar Cel care este în voi este Hristos. Și dacă Hristos este în voi, veți face lucrările lui Hristos. El a spus așa în Ioan 14:12: „*Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.*” – dacă voi sunteți în Hristos și Hristos trăiește în voi. Hristos este Cuvântul. Corect? Iar Cuvântul vine la prorocii Lui. Dacă Hristos ar locui în voi, prin voi s-ar face lucrările lui Hristos; căci viața lui Hristos s-ar trăi prin voi. Lucrările pe care le-a făcut El, viața pe care El a trăit-o, totul, ar trăi în voi, exact așa cum s-ar întâmpla dacă ar trăi Shakespeare sau Beethoven în voi.

Doar dacă viața Lui locuiește în voi! Dar dacă voi încă vă mai trăiți viața voastră, atunci veți face lucrările voastre. Dar dacă voi trăiți viața lui Hristos, dacă Hristos este în voi, „*Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este lume.*” Dacă stăpânește peste voi îndoială și nesiguranța că făgăduința lui Dumnezeu este în voi, atunci Hristos nu este acolo. Voi doar vă străduiți. Dar dacă viața lui Hristos este în voi, El va recunoaște Cuvântul Lui și va împlini făgăduințele Sale. El o va face.

„...*orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea. Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: ‚Ridică-te și aruncă-te în mare’, și dacă nu se va îndoii în*

inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut. Tatăl Meu lucrează până acum; și Eu de asemenea lucrez. Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.” Vedeți? Iar când Tatăl i-a arătat ce să facă, a pășit înainte fără să dea greș o singură dată, și a zis: „Să se întâmple”, și se întâmpla. Și același Hristos locuiește în tine. El trăiește în noi. Atunci noi vom face lucrările Lui, căci Hristos este Cuvântul. Și o făgăduință a Cuvântului îți aduce vindecarea. Credeți voi aceasta? Cu siguranță.

El a zis: „*Nu vă voi lăsa orfani*”, așa cum m-am rugat înainte; El a spus „Mă voi întoarce la voi, voi fi în voi”. „Eu”- Persoana lui Hristos în chipul Duhului Sfânt, „voi veni și voi locui în voi. Atunci nu veți mai fi voi înșiși, ci Eu voi fi în voi. Iar Cel ce este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume.” Înțelegeți? Evrei 13:8 zice: „*El este același, ieri, azi și-n veci.*”

Cel care era în Noe a fost mai mare decât judecata prin apă. Cel care este în voi, este mai mare decât judecata prin foc. Cel care este în voi este mai mare, căci El a plătit prețul judecății pentru voi și a biruit judecata. Noi nu trebuie să ne temem de aceasta. Voi sunteți luați înăuntru. Da. Cel care era în Noe, este mai mare decât cel care era în judecata prin apă care a distrus lumea necredincioasă, căci Noe a crezut. Cel care era în el, pe care-L credea și care i-a vorbit, este mai mare decât cel care era în lume. Noe a scăpat de judecată, căci Cuvântul lui Dumnezeu a fost mai mare. El a fost ridicat peste judecată. Mai mare; noi ne-am putea ocupa mai mult timp cu aceasta.

Cel care a fost în David este mai mare decât ursul care i-a furat oaia. Cel care a fost în David este mai mare decât leul care a venit și a luat unul dintre mieii lui. Cel care a fost în David, a fost mai mare decât dușmanul Goliat, acest filistean mare, care îi stătea în față cu o statură de vreo 3 metri, care avea o sulică ca un sul de țesut și era acoperit peste tot cu vreo 5 centimetri de armură. Dar Cel care era în David, era mai mare decât cel care era în Goliat. El a avut putere, mușchi, el a fost un luptător. S-a gândit să-l străpungă pe David cu vârful suliciei, iar apoi să-l dea păsărilor să-l mănânce.

David a zis Filisteanului: „Tu vii împotriva mea ca filistean, in numele filistenilor. Tu mă blestemi în numele dumnezeului filistenilor.

Tu te-ai lăudat cu ceea ce vei face. Tu vii împotriva mea cu suliță și cu pavăză. Dar eu vin împotriva ta în Numele Domnului Dumnezeu și astăzi îți voi tăia capul.” Și el a făcut-o, căci Cel care i-a dat lui David acest curaj, a fost mai mare.

Cel care este în voi, este mai mare decât scaunul cu roțile. Cel care este în voi este mai mare decât targa. Cel care este în voi este mai mare decât cancerul. Cel care este în voi este mai mare decât suferințele voastre. Cel care este în voi este mai mare decât lucrurile pe care Diavolul le-ar putea pune peste voi. „*Cel care este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume.*” Da, El este mai mare!

Cel care a fost mai mare în David, a fost Dumnezeu. El este în noi; acela este Hristos. El a fost Biruitorul fiecărui dușman al nostru. Când El a fost aici pe pământ, a biruit păcatul, a biruit boala, a biruit moartea, a biruit iadul, El a biruit mormântul. Acum El trăiește ca Biruitor în noi. El a biruit boala, iadul, moartea și mormântul și a venit la noi pentru a ne elibera de toate aceste lucruri. Cel care este în voi este mai mare decât acela care aduce aceste înșelăciuni peste voi. Da, „*Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.*”

Din acest motiv se întâmplă aceste minuni. Din acest motiv s-a potolit vântul, așa cum v-am relatat. Ar putea un om să facă acest lucru? Nu, este imposibil. Când eu am stat acolo și am plâns iar vântul sufla cu putere – câți dintre cei care au fost acolo sunt astăzi aici? Să vedem mâinile voastre. Ridicați mâna voastră, toți care ați fost în acel timp acolo sus în Colorado. Fratele Fred este singurul de aici, care a fost de față. Eu m-am gândit că și fratele Mann și fratele Evans ar fi aici. Fratele Evans a fost în acel timp acolo. În ordine.

Fiți atenți! Nu este acesta adevărul? Nu s-a întâmplat așa, că ploaia s-a oprit pur și simplu, iar vântul s-a potolit? Ce a fost? Cuvântul meu? Nu! Ci El mi-a poruncit s-o fac. Iar Cel ce este în noi este mai mare decât fiecare putere naturală. Nu este El același Dumnezeu care a potolit valurile mării și a putut porunci vântului să se întoarcă înapoi la locul lui? Nu este El același care poate întuneca soarele și-l poate lăsa să strălucească din nou? „*Căci Cel care este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume.*”

Doar de aceea se pot întâmpla aceste minuni, căci este o făgăduință a lui Dumnezeu. „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.*” (Ioan

14:12). El, Hristos, care a potolit vântul și valurile, este Creatorul lor. El mai este încă același Creator care era atunci – El este același, ieri, azi și-n veci. El a vindecat bolnavii, a nimicuit păcatul și a schimbat toate acestea pentru voi și vine la voi ca să locuiască în voi. El a biruit toate acestea, ca să vină și să locuiască în noi. El este Biruitorul, care a biruit deja aceste lucruri; El a dovedit-o în Scriptură, a venit înapoi, a biruit totul și v-a dovedit prin aceasta că El este același Dumnezeu. După 1900 de ani mai face aceleași lucruri între noi pe care le-a făcut atunci. El a biruit moartea, iadul, boala și mormântul.

Acest Hristos, acest El – El, care este în voi, El este Hristos. Așa cum Ioan a zis: „*Cel care este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.*” Acela era Hristos! El este mai mare decât întreaga lume, căci El a biruit lumea și este mai mare decât toate aceste lucruri, pentru că El le-a biruit pentru noi; iar noi suntem mai mult decât biruitori prin El, care ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi, ca să poată să vină înapoi și să facă lucrările Lui prin noi și prin aceasta să ne dovedească că El este același, ieri, azi și-n veci.

Când El a fost aici printre oameni, a dovedit că El este Mesia. El putea să deosebească gândurile inimii lor. Biblia – Moise a zis, că El va fi un Proroc. Este corect? El a cunoscut tainele inimilor. El a știut cine erau oamenii. El a știut ce nu era în ordine cu ei. Am văzut noi aceasta întâmplându-se? De repetate ori!

Noi știm că morții au fost înviați. Unii dintre ei fuseseră morți de o zi și jumătate sau au murit de dimineață și au fost aduși seara. Au călătorit toată noaptea și ziua următoare până la amiază sau după masă, pentru ca să ajungă acolo unde era cortul. Un bebeluș era mort în brațele mamei și era deja rece. Și Domnul Dumnezeu a vorbit Cuvântul vieții, iar acest bebeluș a devenit iarăși cald și a început să țipe, iar eu l-am pus înapoi în mâinile mamei.

Doamna Stadskev a fost de față și a văzut că s-a întâmplat aceasta. De aceea ea a dorit să merg în Germania, când a plâns după bebelușul ei. Dar Domnul a vorbit: „Aceasta este mâna mea, să nu te împotrivești.” Vedeți, El a știut mai bine. Când El a vorbit lui Moise, a zis: „Vorbește stâncii; n-o lovi.” Atunci înseamnă „vorbește” și nu s-o lovești. Vedeți, trebuie să ascultați de ceea ce El poruncește. Nimeni nu poate să facă ceva de la

sine. Mai întâi trebuie s-o audă din partea lui Dumnezeu.

Acum, Cuvântul lui Dumnezeu a făgăduit că El trăiește; și pentru că El trăiește, de aceea trăiți și voi. El a făgăduit: „Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi – aceleași lucrări, numai că mai multe, căci Eu mă duc la Tatăl.” El a biruit totul. El este Acela care a oprit furtuna de zăpadă. El este Acela care a creat veverițele. S-a întâmplat de două ori; odată acolo jos, la tine, Charlie și odată acolo, sus, când fratele Fred și fratele Banks au fost cu noi acolo sus.

S-a întâmplat în Germania, când cei 15 vraci care stăteau în stânga și în dreapta mea, au zis: „Noi vom face ca acest cort să fie suflat de aici”, pentru că Billy și fratele Arganbright nu i-au lăsat să vină la mine. Ei s-au așezat cu vrăjile lor, l-au chemat pe dumnezeul lor, pe Diavolul și el a venit cu o furtună. Aproximativ 30 sau 40 de mii de oameni au fost acolo, iar acest cort se ridica în sus și în jos. Atunci ei au luat o foarfecă, au tăiat o pană și au arătat în felul *acesta*. Ei ședea acolo și-au făcut vrăjitoriile lor și au exprimat cele trei cuvinte sfinte: „*Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.*” Și furtuna a venit într-adevăr. Satana este prințul puterilor văzduhului.

Și ei au chemat furtuna. Acest cort uriaș avea dimensiunea unui bloc mare. S-au pus stâlpi de lemn și s-a întins o prelată de cort. Vântul a intrat dedesubt și l-a ridicat. În timp ce furtuna și fulgerele luminau, eu am predicat pur și simplu mai departe. Iar ei au început să facă o vrajă mare, au continuat așa mai departe spunând aceste cuvinte sfinte: „*Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt*”, în ambele părți. Eu am văzut cum cortul s-a aplecat înconjurat de demoni care încă nu sunt legați.

I-am spus fratelui Lauster: „Să nu traduci aceasta acum.” Atunci am zis: „Frate Arganbright, roagă-te.” Eu m-am rugat: „Doamne Dumnezeule, Creatorul cerului și al pământului, Tu m-ai trimis aici. Eu mi-am pus piciorul pe pământul german în Numele lui Isus Hristos, căci Tu m-ai trimis aici. Norul acela n-are putere asupra mea. Nu are pentru că eu sunt uns și trimis aici pentru mântuirea acestor oameni. Eu poruncesc în Numele lui Isus să plece de aici.”

Tunetele bubuiau direct peste cort; atunci sunetul lor a scăzut, norii s-au retras și soarele a răsărit. În 10 minute circa zece mii de oameni au fost în jurul altarului și strigau după îndurare, pentru că au văzut puterea

lui Dumnezeu. De ce? „*Cel care este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume.*” Vedeți?

„*Cel care este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume.*” Vedeți, suferințele și toate aceste lucruri – o frate, soră, noi nu trebuie să ne îngrijorăm deloc. Dumnezeu este Cel Mare, iar El este în voi. Credeți voi aceasta?

Eu am depășit timpul. Este aproximativ 9 și un sfert. Eu știu că sunt oameni care au mult de mers. Să ne aplecăm capetele pentru un moment.

O, Dumnezeule, Tatăl nostru, Tu știi ce s-a întâmplat în Colorado. Tu știi că aceste lucruri sunt adevărate și le spun spre slava Ta, pentru ca acești oameni să cunoască lucrurile, după ce s-a dovedit științific prin fotografii și prin lucrările Duhului Sfânt. Doamne, Tu știi că eu am spus deschis oamenilor, pentru că Tu ai făgăduit-o. Tu ești aici și dorești să găsești pe cineva prin care să Te poți confirma, pentru ca ceilalți să vadă că Tu trăiești și că ești același ieri, azi și-n veci. Eu Te rog Doamne, să fii îndurător și să conduci gândurile noastre.

Aici sunt bolnavi și oameni suferinzi. Poate sunt oameni aici care vor muri dacă nu primesc ajutor de la Tine. Mulți dintre ei sunt probabil la capătul drumului lor, doctorii nu-i mai pot ajuta. Tu ești Dumnezeu, Tu ești același ieri, azi și-n veci, iar prezența Ta este aici.

Doamne, noi nu știm ce va fi tragerea a treia, la care ne-am referit. Eu nu o știu. Dar noi știm un lucru; că prima tragere a fost desăvârșire. În tragerea a doua s-au întâmplat cele cinci lucruri, care înseamnă har. O, Dumnezeule, eu mă rog în această seară ca Tu să ni Te descoperi, după toate aceste exemple, în care noi am zis: „*Cel care este în voi...*” Tu ai spus: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi*”, și ai mai zis că Tu nu ai făcut nimic până când Tatăl nu Ți-a arătat.

Noi vedem ce ai făcut Tu: Tu ai fost în stare să-i spui apostolului Petru cine era el și numele tatălui său; lui Natanael cine era el, cum a venit acolo, unde a fost înainte și ce a făcut. Tu ai putut spune femeii la fântână păcatele ei, că ea a trăit cu cei șase bărbați în preacurvie – cinci a avut, iar acela cu care trăia nu a fost bărbatul ei. Tu mai ești încă același Dumnezeu.

Bartimeu a stat acolo orb, dar totuși a putut să vadă cu ochii inimii lui că Acela era Iehova descoperit în calitate de Fiu, Isus Hristos, care

putea să-i audă strigătul. Iar el a strigat: „Fiul lui David, ai milă de mine!” Prin aceasta Tu Te-ai oprit, Te-ai întors și L-ai vindecat. O, Tată, Tu i-ai spus că credința lui l-a salvat.

Acea femeie anemică, avea o scurgere de sânge care de mulți ani nu se putea opri. Ea și-a dat toți banii la doctori și nici unul dintre ei nu a putut s-o ajute. Ea a venit într-o adunare de-a Ta, când vorbeai cu bărbații aceia în Galileea și erai pe drum spre casa lui Iair. Această femeie a zis în inima ei: „Dacă aș putea atinge doar poala hainei Lui, cred că voi fi vindecată”, fără ca să aibă vreun text biblic pentru aceasta. Cerința inimii ei i-a fost dată, când ea Ți-a atins haina. Tu i-ai zis că credința ei a făcut aceasta, I-ai spus dorința, iar ea a fost vindecată.

Cuvântul ne spune că Tu ești acolo sus Mare Preot, care trăiește pururea ca să mijlocească. Ne mai spune că Tu mai poți fi atins și acum de neputințele noastre, ca Marele Preot milos. Doamne Dumnezeule, îngăduie ca fiecare să aibă astăzi prioritatea să Te atingă pe Tine, Marele Preot și să fie vindecat. Spre cinstea lui Dumnezeu, mă rog în Numele lui Isus. Amin.

Eu nu știu dacă au fost împărțite bilete de rugăciune. Nu i-am spus nimic lui Billy. Are cineva bilet de rugăciune? În ordine, atunci este bine. Eu nu i-am zis să le împartă. M-am gândit, poate vorbesc puțin mai mult – o, eu vorbesc prea mult. Iar când am spus că voi încerca să termin la opt și jumătate, atunci voi ați râs și eu am știut de ce. Dar eu vă iubesc.

Eu întotdeauna am încercat să vă clarific prieteni, ca nimeni să nu zică: „Fratele Branham a făcut aceasta.” Fratele Branham nu poate să facă nimic. Este Isus Hristos. Iar Cel care este în mine este și în voi. Voi trebuie doar să credeți. Nu-i așa? Cel care este în voi este mai mare decât boala voastră.

Acum, câți sunt aici care nu mă cunosc, care sunt bolnavi în trup și voi credeți că aveți destulă credință pentru a-L atinge pe Marele Preot? Ridicați mâna voastră și spuneți: „Eu cred.” În ordine. O, practic peste tot sunt mâinile ridicate. Bine. Câți sunt aici care mă cunosc și care știu că eu nu cunosc nevoile voastre, dar doriți ca Dumnezeu să vă atingă. Ridicați mâna voastră. În ordine.

Mai exact, nu este nimeni aici despre care să știu acum că este bolnav, în afară de acest băiat care stă aici și pe care îl cunosc. Deja m-

am rugat deseori pentru el. Nu-mi pot aminti de numele lui, dar el este din Kentucky. El îmi tot scrie, este un prieten al fratelui și sorei Wood și vine des aici. El vine deja de foarte mult timp la adunare. Aceasta este singura persoană pe care o cunosc.

Fratele Dauch este sănătos din câte știu eu, altfel n-ar fi aici. El a fost foarte bolnav nu demult, dar Domnul l-a vindecat.

Eu nu cunosc această persoană. Nu știu nici cui aparțin aceste cărje, poate acestei persoane de pe scaun. Dar eu nu știu. Eu vă cunosc pe mulți dintre voi, dar Dumnezeu din cer știe că eu nu am habar ce doriți voi de la El. Eu nu știu.

Este cumva greu aici în capelă, pentru că eu cunosc mulți oameni aici. Câteodată vin aici și spun: „Vom da fiecăruia un bilet de rugăciune și o să-i punem în rând. Veniți pe platformă.” Acum prieteni, îmi voi deschide inima și vă voi spune ceva. Voi nu puteți ascunde ce gândiți; chiar și aceasta eu o știu. Așa este. Eu știu ce gândiți voi.

Câteodată voi spuneți: „Frate, eu cred...” Într-o anumită măsură voi credeți. Eu o știu. Exact acum vine ungera peste mine și eu pot să simt această pulsare. Este ca un vuiet, ca o pulsație din locuri diferite. Să nu fiți acum necredincioși. Credeți întreg mesajul. Credeți că este adevărat. Dacă nu este scris în Biblie, atunci să n-o credeți. Dar dacă este scris în Biblie, atunci Duhul Sfânt este obligat să o facă, dacă noi o credem. Este așa? Eu știu că este greu. Nimic nu este simplu.

A fost greu pentru El să moară, pentru ca voi să aveți parte de aceste lucruri. A fost greu pentru El să meargă la Golgota. El a dorit așa de mult să rămână, dar a strigat: „Nu voia Mea, ci voia Ta să se îplinească.” El nu a vrut să plece, căci El a fost un bărbat tânăr și a avut pe frații Lui. El i-a iubit tot așa cum vă iubesc eu. Dar nu a fost posibil ca și El și ei să trăiască. Și astfel El a murit pentru ca noi să putem trăi. Aceasta nu a fost ușor. Dar El a trebuit s-o facă. Uitați-vă ce fel de moarte Îl aștepta. „Tată, ceasul a venit. Să mă rog ca Tu să depărtezi acest pahar de la Mine?” Nu, El nu a vrut să facă lucrul acesta. El a vrut ca voia lui Dumnezeu să se facă.

Vedeți, dacă voi credeți lucrul acesta, nu lăsați să fie umbrit de nimic. Credeți pur și simplu. Să nu vă îndoiiți! Credeți!

Când eu îi aduc pe oameni în rândul de rugăciune, și spun: „Tu știi că nu te cunosc.” „Da, este corect frate Branham.” Atunci veți găsi pe

cineva care zice: „Ah, el citește ce au scris pe biletele de rugăciune! Telepatie!” Așa o fac ei. Atunci eu zic: „În această duminică nu vom împărți bilete de rugăciune. Doresc se ridice oricine îmi este străin și care n-a fost niciodată aici.” Iar Duhul Sfânt deosebește ce este în ei. Este corect aceasta? O puteți vedea cum Dumnezeu lucrează în ambele feluri.

Atunci se zice: „O, ceva nu corespunde cu aceasta!” Vedeți, atâta timp cât Satana poate să pună stăpânire pe voi, vă va face să credeți orice. El vă va arăta fiecare greșală pe care o am, iar eu am multe pe care el vi le poate arăta. Dar nu vă uitați la aceasta! Nu vă uitați la aceasta, eu sunt doar un om. Gândiți-vă că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul, iar eu încerc să trăiesc după el.

Dacă eu aș merge afară și aș începe să fac lucruri care sunt greșite, dacă aș păcătui, aș bea sau fuma, sau aș face lucruri care nu sunt corecte, atunci puteți veni să mă muștrați, căci așa ceva nu se face. Atunci eu aș dori să părăsesc lumea. Aș prefera să dispar de aici decât să fac aceasta. Eu nu vreau să fac aceasta.

Dar atâta timp cât eu încerc să trăiesc ca un creștin – să trăiesc așa cum este corect și să fac ceea ce este corect, atunci Dumnezeu să confirme Cuvântul Lui și să mă asculte când stau lângă El. Deși mă costă atâția prieteni și renume în lume, sunt urât de mulți iar denomi-națiunile mă aruncă afară, doresc să rămân credincios Cuvântului Său. Este Cuvântul lui Dumnezeu. Și eu Îl iubesc pe Dumnezeu. Este Cuvântul lui Dumnezeu. Iar eu vă spun că El este același ieri, azi și-n veci. Și El este acum în noi.

Dacă viața lui Shakespeare ar fi în mine, dacă el ar trăi în mine, n-aș face eu atunci lucrările lui Shakespeare? Dacă Beethoven ar fi în mine, nu aș face eu atunci lucrările lui Beethoven? Dacă duhul lui Dillinger ar fi în mine, dacă John Dillinger ar trăi în mine, n-aș fi eu atunci un John Dillinger? Dacă Beethoven ar fi în mine, n-aș fi eu atunci un Beethoven? Dacă ar fi în mine Castro, n-aș fi eu un Castro? Dar dacă Isus Hristos este în mine, voi face lucrările Lui, pentru că este El Acela care trăiește în mine. Nu a zis El că același lucru se va întâmpla?

Ce ar face El dacă ar sta aici, dacă este același ieri, azi și-n veci? El ar zice: „Eu pot să fac doar ceea ce îmi arată Tatăl să fac.” Este corect? Așa a făcut-o El ieri. Este El același? Ce este atunci cu boala? Prețul

vostru este plătit deja. Fiecare dintre voi este deja vindecat de boala lui. Corect? Fiecare dintre voi este iertat, dar voi trebuie s-o primiți. Fiecare din voi este vindecat, dar voi trebuie s-o acceptați.

Pentru a dovedi că El este același ieri, azi și-n veci: dacă El ar sta aici, nu v-ar putea vindeca dacă nu ați crede. Voi ar trebui s-o credeți tot așa cum trebuie s-o credeți acum. Ar fi același lucru, căci în zilele Lui, El nu a putut să facă multe lucrări puternice din pricina necredinței lor. Așa este? Și astăzi, El nu poate să facă multe lucrări mari din pricina necredinței.

Acum, cine a putut spune aceste lucruri dinainte? Dumnezeu. Cine a zis aceasta dinainte? Dumnezeu. Cine a făcut acele lucruri? Dumnezeu. Cine a spus unde va fi ursul, cerbul și toate aceste lucruri care s-au întâmplat? Cine a fost Cel care a spus toate acestea? El, Hristos care este în noi, El se descoperă prin noi în slujba profetică și se descoperă ca fiind același ieri, azi și-n veci. Cine a oprit furtuna? Cine a creat verighetile? Același care a creat berbecul pentru Avraam, iar acesta l-a numit Iehova-Jireh. Acele nume răscumpărătoare încă I se mai potrivesc. El încă mai este Iehova-Jireh, „Domnul Își poate pregăti o jertfă.”

Acum doresc să fiți foarte sinceri. Dacă voi credeți din toată inima, în cinci minute nu va mai fi nici o persoană slabă în mijlocul nostru. Atunci nu va mai fi vreo persoană aici care să nu poată sta sănătoasă pe picioarele sale, dacă voi doar o credeți. Puteți să credeți? Să vedem acum dacă El vine și se descoperă între noi, în timp ce ne plecăm capetele. Doamne Isuse, ajută-mă acum. Eu Te voi asculta Doamne, așa cum pot eu mai bine. Iartă-mi păcatele și greșelile. Eu mă rog în Numele lui Isus. Amin.

Să luăm pe cineva de pe partea aceasta. Aveți credință, să nu vă îndoiiți! Cineva care nu mă cunoaște, dacă este posibil. Eu nu pot să spun încotro se îndreaptă vedenia. Eu doar trebuie s-o urmăresc. Dacă este arătat ceva, atunci voi știți dacă ea corespunde sau nu. Credeți pur și simplu și nu vă îndoiiți. Iar dacă El o face, atunci veți crede voi, după toate cele ce s-au întâmplat astăzi? Primiți pur și simplu vindecarea voastră. Ziceți: „Doamne, eu Îl ating acum pe Isus Hristos. Eu cred.” Fie ca Dumnezeu cerului s-o dăruiască.

„Cel ce este în voi, Hristos, este mai mare decât cel din lume.” Dacă noi Îl atingem acum în adunare, se va întoarce spre voi, așa cum El a spus femeii necazul ei, când ea L-a atins pe Dumnezeu prin Hristos.

Eu privesc acum în colț, pare că este un bărbat, el este foarte serios. Nu, nu este un bărbat, este o femeie, care se roagă pentru un bărbat, iar acesta nu este aici. Este o femeie. Eu văd că tatăl acestei femei este pe moarte, cu cancer. Este foarte grav cu el. Bărbatul nu este aici. El este în alt loc, nici nu este în acest stat, ci el este în Georgia. Continuați să vă rugați. Credeți acum din toată inima? Rugați-vă mai departe pentru mine. Numele femeii care se roagă este Jordan. Ea nu este din Georgia, este din Carolina de Nord. Dacă aceasta este așa, doamnă, dacă toate acestea sunt adevărate, atunci ridică-te. Te-ai rugat tu pentru aceasta? În ordine. Tu crezi, că Acela care este în tine este mai tare ca cel care este în lume? Crezi tu aceasta?

Uite, aici mai este ceva: tu ai avut în tinerețea ta o școală sau așa ceva, căci se arată că ai fost într-o anumită mărturie de credință. Este tatăl tău sau altcineva din familia ta, un predicator sau așa ceva? Soțul tău, el este. Eu văd pe cineva care stă lângă tine, care predică Evanghelia. El a fost împreună cu tine într-o adunare. În ordine, aceasta este.

Eu nu o cunosc pe această doamnă, dar Dumnezeu o cunoaște. Ai tu ceva în poșeta ta, o batistă sau așa ceva? În ordine, atunci când te vei așeza, pune mâinile tale pe batistă și nu te îndoi, căci Acela care este în tine, este mai mare decât cel care îl omoară pe tatăl tău. Crede din toată inima, atunci se va întâmpla așa cum ai crezut.

Acum doresc să vă întreb ceva. Eu nu o cunosc pe această femeie. Din câte știu eu, acum este prima dată când am văzut-o. Dar ea s-a aflat într-o situație disperată și s-a rugat. Iar același Dumnezeu care s-a întors și i-a putut spune femeii despre scurgerea ei de sânge, este același Dumnezeu care este aici și dovedește că Cel care este în voi a biruit lumea. Credeți voi? Dacă voi aveți doar credință, nu vă îndoiiți...

Că veni vorba despre cancer, eu văd din nou această umbră neagră. Este peste o femeie care șede acolo. Ea are cancer la gât și se află într-o stare rea. Pentru ea s-a făcut deja rugăciune și ea încearcă să-și primească vindecarea. Doamnă Burton, dacă tu vei crede... Eu nu o cunosc pe această femeie, dar dacă tu crezi din toată inima... Lasă-mă

să-ți explic acest lucru. Tu ți-ai pierdut vocea prin aceasta și încerci să te rogi ca vocea să revină din nou. Este așa? Atunci fă un semn din mână. Femeia îmi este străină. Eu n-o cunosc. Este corect. Cel care este în tine și credința care-L poate atinge, sunt mai mari decât acela care este în gâtul tău. Crezi tu din toată inima?

Soră Larsen, pe tine te cunosc. Ea este proprietărea mea. Soră Larsen tu ai fost la un doctor. Tu trebuie să fi operată. Este corect? Cel care este în tine, soră Larsen, este mai mare decât cel care este în lume. Isus a zis: „*Am fost străin, și M-ați primit. Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.*” O, Tată ceresc, fii îndurător!

Ce crezi tu? Și tu trebuie să fii operată. Tu îmi ești străină. Este corect? Tu nu ești de aici. Tu mă cunoști, dar eu nu te cunosc. Dar Dumnezeu te cunoaște. Crezi tu aceasta? Tu trebuie să fii operată. Nu locuiești aici, ci în apropiere de Bedford, Springville, cam așa ceva. Aceasta este, Springville. Doamnă Burton... nu, mă scuzați; nu asta am vrut să spun. Doamnă Parker, acesta este numele tău, nu-i așa? Cel care este în tine este mai mare decât cel care încearcă să te omoare. Este corect? Crezi tu din toată inima? Dacă tu crezi, tu nu trebuie să fii operată.

Ce crezi tu despre aceste lucruri, soră? Eu nu te cunosc, îmi ești străină. Crezi tu că eu sunt prorocul Lui? O, tu crezi. Mulțumesc. Dumnezeu va onora aceasta. Tu ești doamna White și vii din Fort Worth, Texas. Tu ai o boală musculară; este o problemă nervoasă. Îți merge foarte rău și din punct de vedere medical nu este speranță pentru tine. Bărbatul tău are o problemă spirituală pentru care se roagă. Voi aveți aici un fiu, care are probleme cu spatele și cu inima. Tu ai un băiat mic în poală, el are ceva cu vorbirea lui, pentru care tu te rogi. Dacă este așa, ridică mâna ta. „*Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.*” Crezi tu aceasta? Din toată inima? Cu adevărat?

Să ne aplecăm capetele. El a trecut prin clădire. El v-a dovedit că este Dumnezeu. „*Cel care este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.*” Este Domnul Dumnezeu. Lăsați pe Cel ce este în voi să aibă prioritate. Lăsați să aibă conducerea peste ceea ce faceți. Spuneți acum în inimile voastre, dacă o puteți spune din toată inima și o credeți: „Boala care a fost în trupul meu a trecut. Eu nu mai sunt bolnav. Eu nu

mai am boala. Cel care este în inima mea, este mai mare decât cel care este în trupul meu. Cel care este în inima mea a creat cerul și pământul. Trupul meu a fost atins de Satana, dar eu sunt un templu în care trebuie să locuiască Duhul Sfânt. De aceea eu îți poruncesc ție, Satană, să părăsești trupul meu. În Numele lui Isus Hristos, ieși afară din mine.” Credeți voi aceasta?

Fiecare să se roage acum în felul lui, în timp ce eu mă rog pentru voi. Dumnezeu Atotputernic, Creatorul cerului și pământului, autorul vieții, Cel care descoperi tainele inimii, Tu ai zis: „*Căci Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: judecă simțirile și gândurile inimii.*”

De aceea atunci când Cuvântul s-a făcut trup, a știut ce se gândea despre El, căci El a cunoscut gândurile lor. El a fost Cuvântul, iar Cuvântul a cunoscut gândurile inimilor. Acel Cuvânt mai este încă același Cuvânt. În această seară vedem cum se descoperă în noi după 2000 de ani, căci El a lăsat ca să fie scris pe hârtie și este aici ca să confirme și să arate că este adevărat.

Aici sunt batiste. Peste tot sunt oameni bolnavi. Eu mă rog ca Duhul Sfânt care este acum prezent, care arată aceste lucruri și care le spune și care nu face vreodată o greșală, ci zice doar ce este adevărat, căci este Dumnezeu – fie ca El să ungă aceste batiste cu prezența Sa și să vindece fiecare persoană bolnavă pe care se vor pune acestea. Și Dumnezeul care mai trăiește după 2000 de ani și se confirmă în inima celor păcătoși, care au fost răscumpărați prin har și credință, poate să spună cuvintele Lui prin buze omenești și poate să lase să se întâmple tot exact așa cum El a făgăduit-o.

O, Doamne Dumnezeul nostru, eu Te rog să Te înduri de noi. Pentru fiecare bărbat și femeie care sunt aici prezenți și sunt bolnavi sau au vreo durere, eu îmi pun inima pentru ei, înaintea ta, în această seară, Doamne, așa cum Moise s-a aruncat în spărtură pentru popor. Toată credința pe care o am în Tine, pe care Tu mi-ai dat-o, le-o dau lor. Așa cum Petru a zis la poarta numită „Frumoasă”: „*Ce am, îți dau: În Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă!*.” Și bărbatul a fost olog și slab câteva clipe, dar când ei l-au luat de mână, gleznele lui au fost întărite. El a intrat în casa lui Dumnezeu, sărind și lăudând pe Dumnezeu. Tu ești același ieri, azi și-n veci. Apostolul Lui a zis: „Ce

am, aceea îți dau.” Era vorba de credință. Iar eu spun: „Ce am, dau acestei adunări: În Numele lui Isus din Nazaret deziceți-vă de boala voastră, căci Cel care este în voi, este mai mare decât Satana care încearcă să vă ia viața. Voi sunteți copii ai lui Dumnezeu. Voi sunteți răscumpărații. Eu poruncesc ca Satana să-i părăsească pe acești oameni.”

Fie ca Dumnezeu care nu demult a oprit acea furtună, Dumnezeu care a potolit vântul și valurile, fie ca El să se ocupe ca fiecare boală să fie luată de la acești oameni, iar din acest ceas să fie descoperită puterea lui Hristos în viața lor. Fiecare păcătos să se pocăiască. Fie ca fiecare persoană care este depărtată de Tine să aducă lucrurile în ordine cu Tine. Să fie așa, în Numele lui Isus Hristos.

Eu, ca păstorul și fratele vostru m-am rugat lui Dumnezeu cu credința pe care o am, ca să v-o dea. Eu cred că voi primi lucrul pentru care m-am rugat. Dacă voi veți crede împreună cu mine, cu aceeași credință pe care o am și prin care vă dau ce am în Numele lui Isus Hristos. Iar acum, în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu renunțați la boala voastră, la suferințele voastre, și ziceți: „Tu trebuie să pleci.” Căci voi aveți credință, plus credința mea, împreună cu puterea lui Isus, a cărui prezență este aici pentru a confirma și a dovedi că este aici, vă va face sănătoși acum.

Crezi tu aceasta, doamnă, care ești pe targă? Cu toate că mușchii tăi sunt paralizați din cauza sclerozei, tu poți să mergi, dacă încerci. Iat-o! Credeți voi? Voi ceilalți, ridicați-vă și deziceți-vă. Credeți. Gleznele ei au primit putere.

Să ne ridicăm acum mâinile și să-I aducem slavă. Lăudați-L pe Iehova Dumnezeu! În Numele lui Isus Hristos ne predăm Ție, pentru ca Tu să ne vindeci. Amin.

